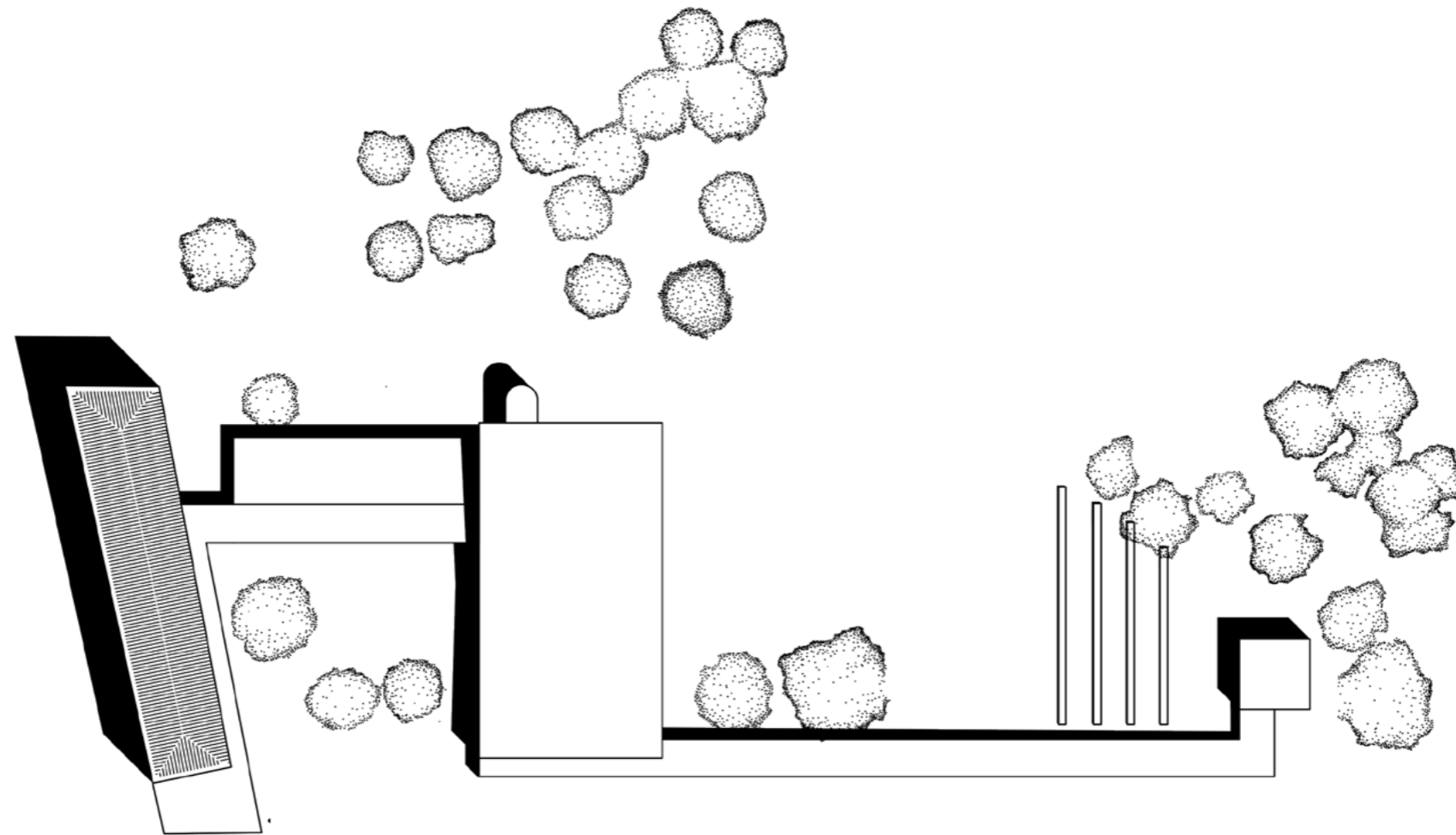

Ένα ωδείο στα Πατήσια
Επανάχρηση στο πάρκο Δρακοπούλου

Γρηγορία Ζητούνη - Πετρόγιαννη

Ένα ωδείο στα Πατήσια
Επανάχρηση στο πάρκο Δρακοπούλου

Γρηγορία Ζητούνη - Πετρόγιαννη

επιβλέποντες καθηγητές:
Κωνσταντίνος Καραδήμας
Γιώργος Αγγελής

Διπλωματική εργασία Οκτωβρίου 2019

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- 03** Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η
- 04** Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Η Π Ε Ρ Ι Ο Χ Η Σ
- 8** Τ Ο Π Α Ρ Κ Ο Δ Ρ Α Κ Ο Π Ο Υ Λ Ο Υ
- 11** Α Π Ο Τ Υ Π Ω Σ Η
- 15** Π Ρ Ο Τ Α Σ Η

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

Η παρούσα διπλωματική εργασία αφορά στην επανάχρηση του πάρκου Δρακοπούλου, στο τέρμα της οδού Πατησίων.

Πρόκειται για ένα πρώην βιομηχανικό συγκρότημα με μία ιστορία που ξεκινά από το τέλος του 19ου αιώνα. Το πάρκο λειτούργησε ως βιομηχανία εριουργίας μέχρι την δεκαετία του 1950. Έως το 2009 στον χώρο διατηρήθηκαν όλα τα κτίρια του συγκροτήματος (ένα μεγάλο κτίριο παραγωγής, δύο κτίρια αποθήκευσης, ένα κτίριο διοίκησης, ένα κτίριο γραφείων-προσωπικού και η βίλα Δρακοπούλου). Έκτοτε, το νότιο τμήμα του πάρκου βρίσκεται υπό την διαχείριση των κατοίκων της γειτονιάς, οι οποίοι εναντιώθηκαν στην καταστροφή των κτιρίων παραγωγής και αποθήκευσης από τον ιδιοκτήτη του πάρκου.

Η πρόταση περιλαμβάνει την επανάχρηση του κτιρίου διοίκησης ως δημοτικό ωδείο και την ανέγερση συμπληρωματικά ενός μικρού χώρου εκδηλώσεων και ενός κυλικείου. Προτείνεται επιπλέον ένας λοφίσκος, στον οποίο διαμορφώνονται κερκίδες. Το θέατρο ενώνεται με την κορυφή του λοφίσκου μέσω μίας στεγασμένης υπαίθριας διαδρομής η οποία κορυφώνεται σε ένα μικρό παρατηρητήριο.

Για το κτίριο προσωπικού-γραφείων προτείνεται η επανάχρησή του ως χώρος δημιουργικής απασχόλησης παιδιών μετά το σχολείο. Για τη βίλα προτείνεται η στήριξη όσων από τους τοίχους της σώζονται και η διαμόρφωσή της σε ένα υπαίθριο παιχνιδι-παρατηρητήριο.

Βασικοί στόχοι της πρότασης είναι η αρμονική συνύπαρξη του παλιών και νέων κτιρίων, πατώντας στον χαρακτήρα και τη γεωμετρία του παλιού, και η ενίσχυση της υπάρχουσας χρήσης του πάρκου ως χώρου συναυλιών σε μία ενιαία πολιτιστική μουσική ενότητα.

Η παρούσα διπλωματική εργασία πραγματοποιήθηκε από το φθινόπωρο του 2018 και ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 2019.

Ευχαριστώ πολύ,

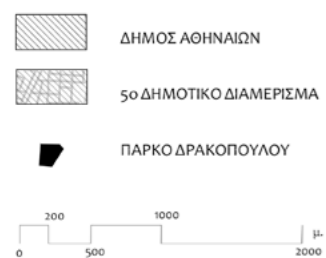
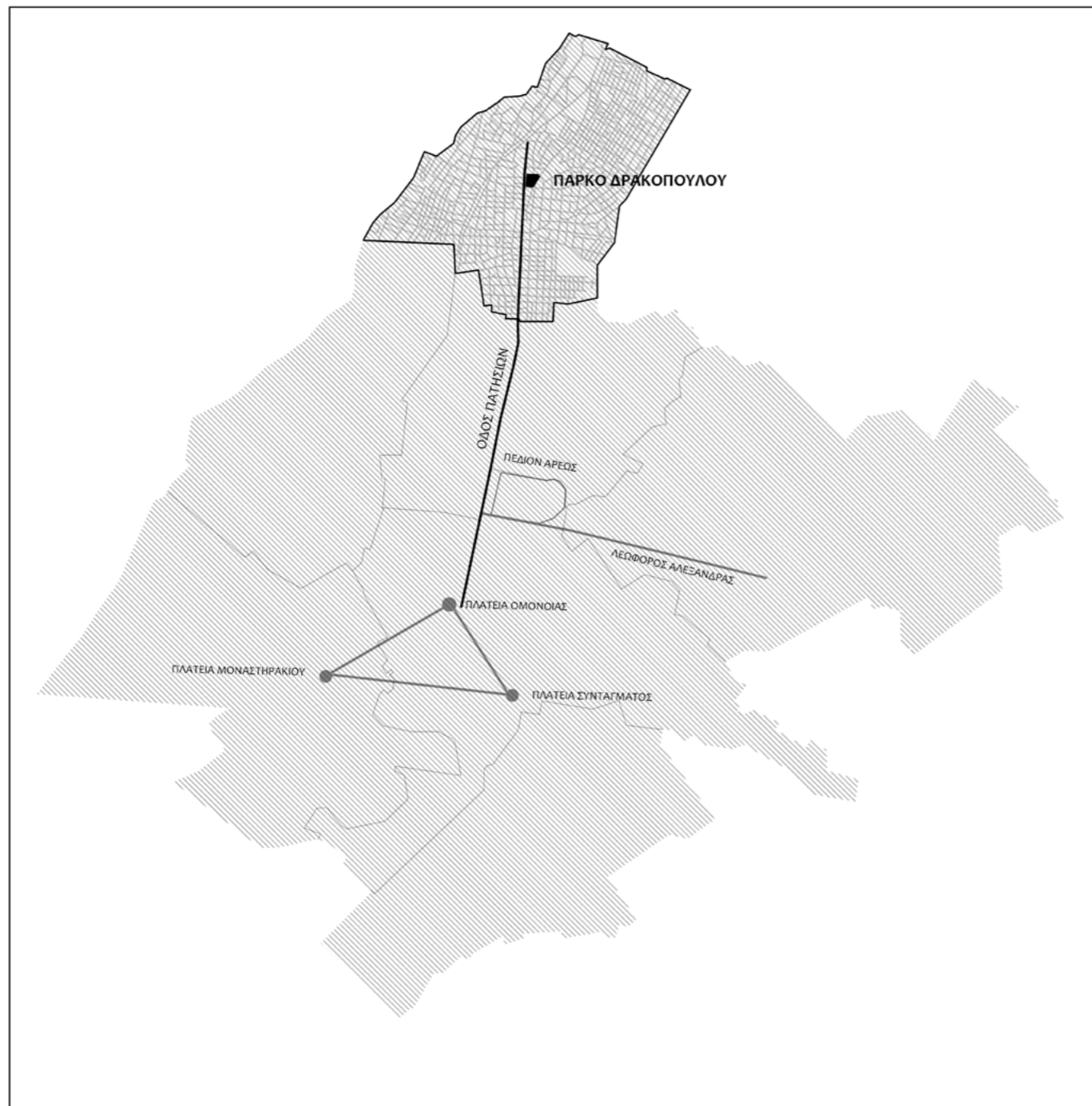
τον κ. Κων/νο Καραδήμα, τον κ. Γιώργο Αγγελή,

τον Τίμο Κουιμτζόγλου, την κ. Τίνα Μικρού,

την επιτροπή κατοίκων για τη διάσωση του πάρκου Δρακοπούλου,

τους γονείς μου,

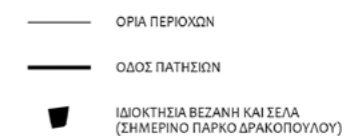
και ακόμη τις/τους: Αθηνά, Εβίτα, Εύα, Ζωή, Ιωάννα, Λίνα, Μάνια, Μαριάννα, Μαριανίκη, Ντιάνα, Όλια, Παναγιώτης, Φαίη, Χρήστο

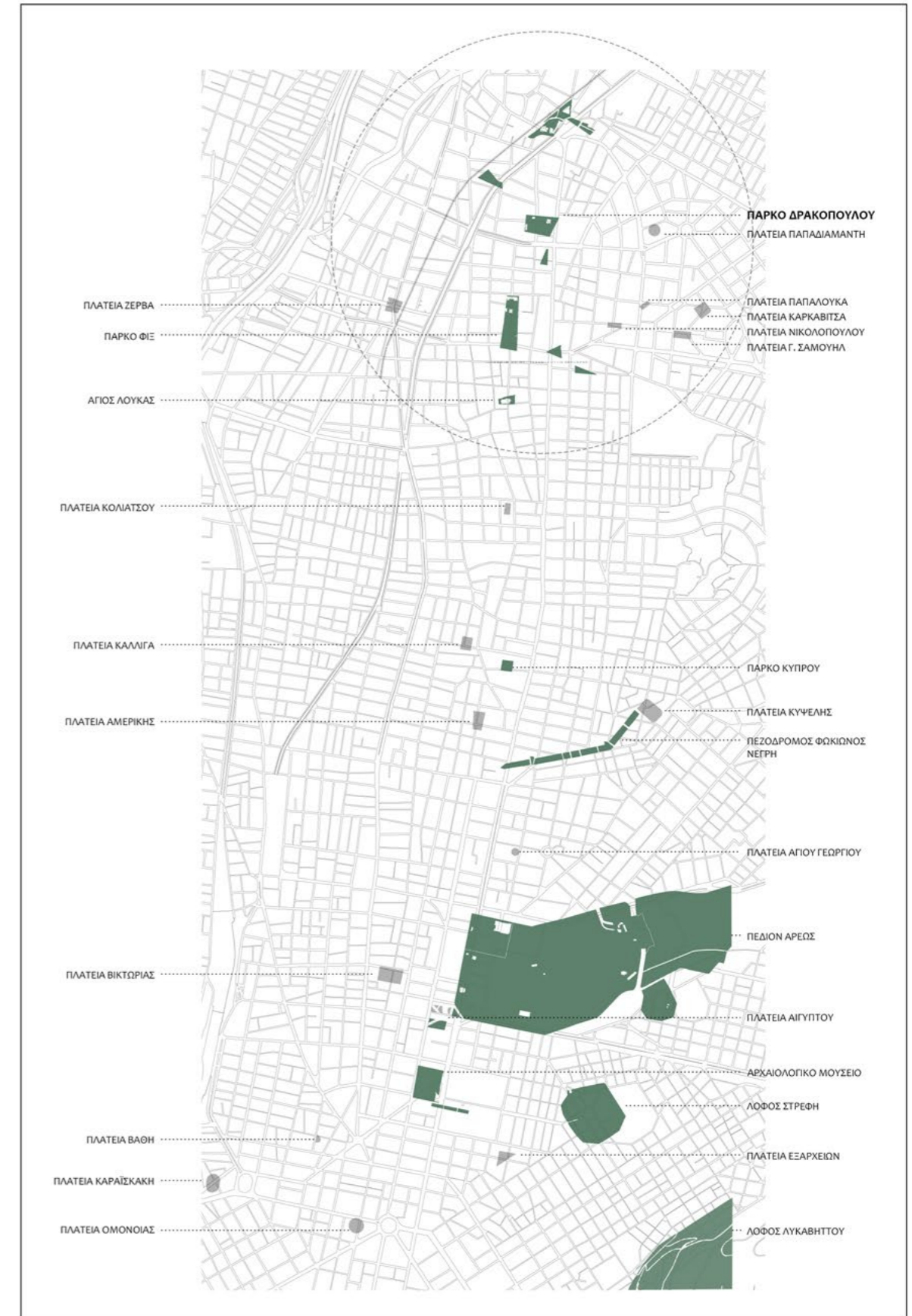
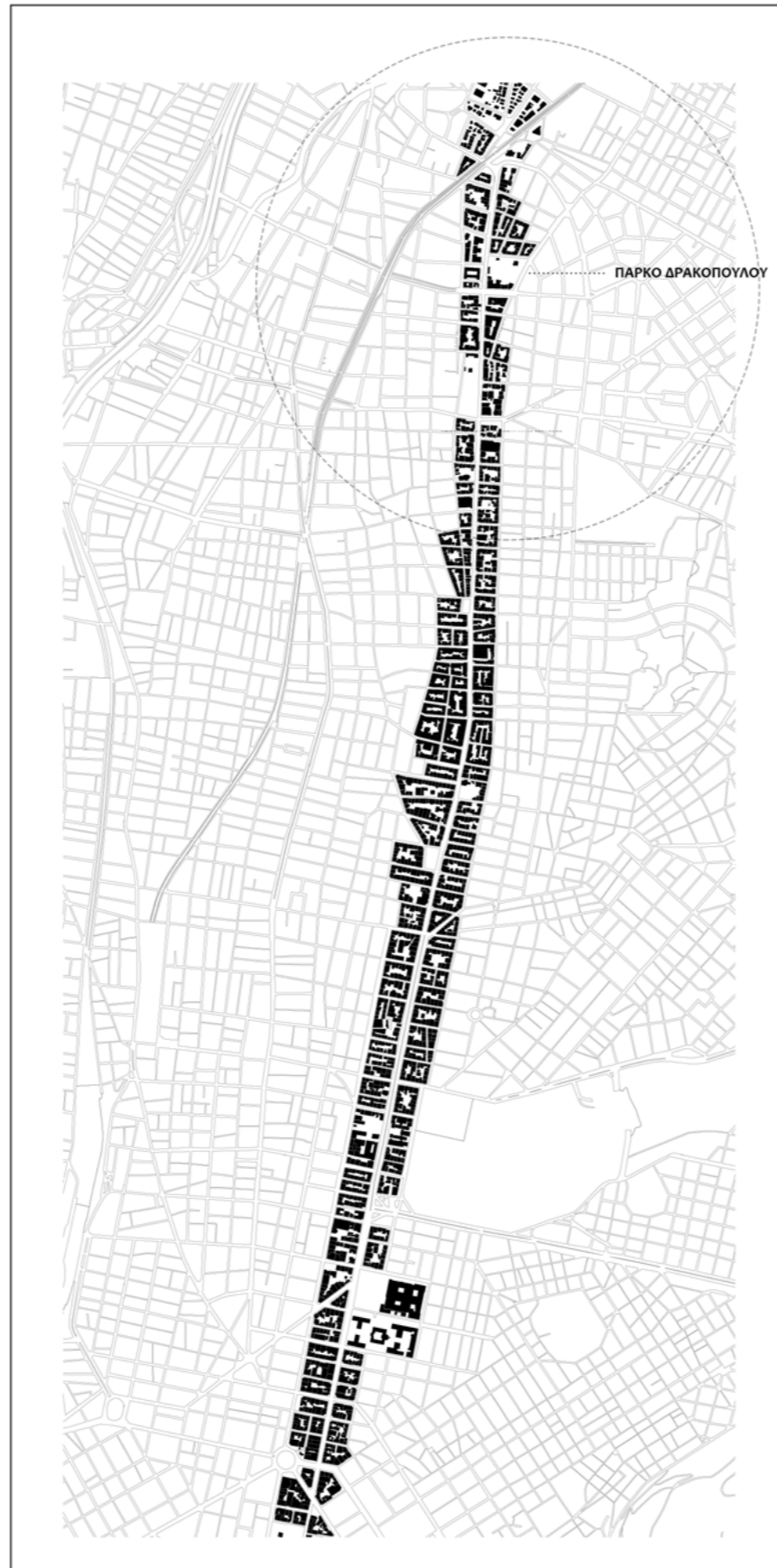
Το πάρκο Δρακοπούλου αποτελεί ένα πρώην βιομηχανικό συγκρότημα εριουργίας που χτίστηκε το 1882 και βρίσκεται στο τέρμα της οδού Πατησίων στην συνοικία Κυπριάδου - περίπου 4 χλμ από την πλατεία Ομονοίας. Η ιστορία της γειτονιάς ξεκινά γύρω στο 1920. Το όνομά της προέρχεται από τον επιχειρηματία Επαμεινώνδα Κυπριάδη, ο οποίος ίδρυσε την εταιρεία 'Κυπριάδης-Κυριαζής και Σία' και επενδύοντας στις μεγάλες εκτάσεις που είχε στην ιδιοκτησία του στο τέρμα της οδού Πατησίων για να δημιουργήσει έναν οργανωμένο οικισμό ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Επρόκειτο για μία γειτονιά - κηπούπολη, δηλαδή μία περιοχή που άνηκε σε ιδιωτική εταιρεία, βρισκόταν στα όρια της πόλης, είχε μερική αυτονομία ως προς τις υποδομές και τα δίκτυα και είχε έναν ιδιαίτερο σχεδιασμό με πλατείες-κόμβους γύρω από τις οποίες αναπτυσσόταν η υπόλοιπη γειτονιά. Η συνοικία εντάσσεται στο σχέδιο της πόλης των Αθηνών το 1923. Ο χάρτης (δεξιά) βασίζεται σε δεδομένα του χάρτη της πόλεως των Αθηνών του 1930, με τις έως τότε επεκτάσεις του ρυμοτομικού σχεδίου και είναι ο πρώτος χάρτης που περιλαμβάνει την Κυπριάδου. Βλέπουμε ότι ο σχεδιασμός της κινείται σε πρότυπα αντίστοιχων κηπουπόλεων, όπως το Ψυχικό. Εκείνες τις δεκαετίες το τέρμα της οδού Πατησίων ήταν ένα εξοχικό προάστιο της πόλης, με διώροφες μονοκατοικίες, στρογγυλές πλατείες, πρασιές και κήπους, και κανείς έφτανε εκεί μέσω του ατμοκίνητου σιδηροδρόμου. Στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα η Κυπριάδου αποτέλεσε πόλο έλξης επιφανών προσώπων και διανοούμενων (όπως ο Πικιώνης) οι οποίοι άφησαν πίσω τους κατοικίες ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής αξίας.

ΧΑΡΤΗΣ ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΟΥ 1930 ΜΕ ΤΙΣ ΕΩΣ ΤΟΤΕ ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Παρότι η μεταπολεμική ανοικοδόμηση της περιοχής μείωσε τους ελεύθερους πράσινους χώρους και αντικατέστησε πολλές μονοκατοικίες με ψηλές πολυκατοικίες, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η γειτονιά ακόμη και σήμερα διατηρεί κάποια από τα σημάδια μιας παλιάς αίγλης και μιας παλιάς εποχής. Και ένα από αυτά είναι και το πάρκο Δρακοπούλου. Το πάρκο Δρακοπούλου έχει έκταση περίπου εννέα στρεμμάτων και -όπως αποκαλύπτουν και οι χάρτες- αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους ελεύθερους χώρους πρασίνου στον άξονα της οδού Πατησίων. Σε μία πόλη με πυκνή δόμηση και έλλειψη σε μεγάλους πράσινους χώρους στο κέντρο της, η αξία του πάρκου Δρακοπούλου εντοπίζεται τόσο σε τοπικό επίπεδο, ως ένα από τα στοιχεία της ιστορίας της γειτονιάς και της καθημερινής ζωής των κατοίκων της, όσο και σε υπερτοπικό επίπεδο στην κλίμακα όλου του δήμου Αθηναίων.

ΝΟΛΛΙ ΠΛΑΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

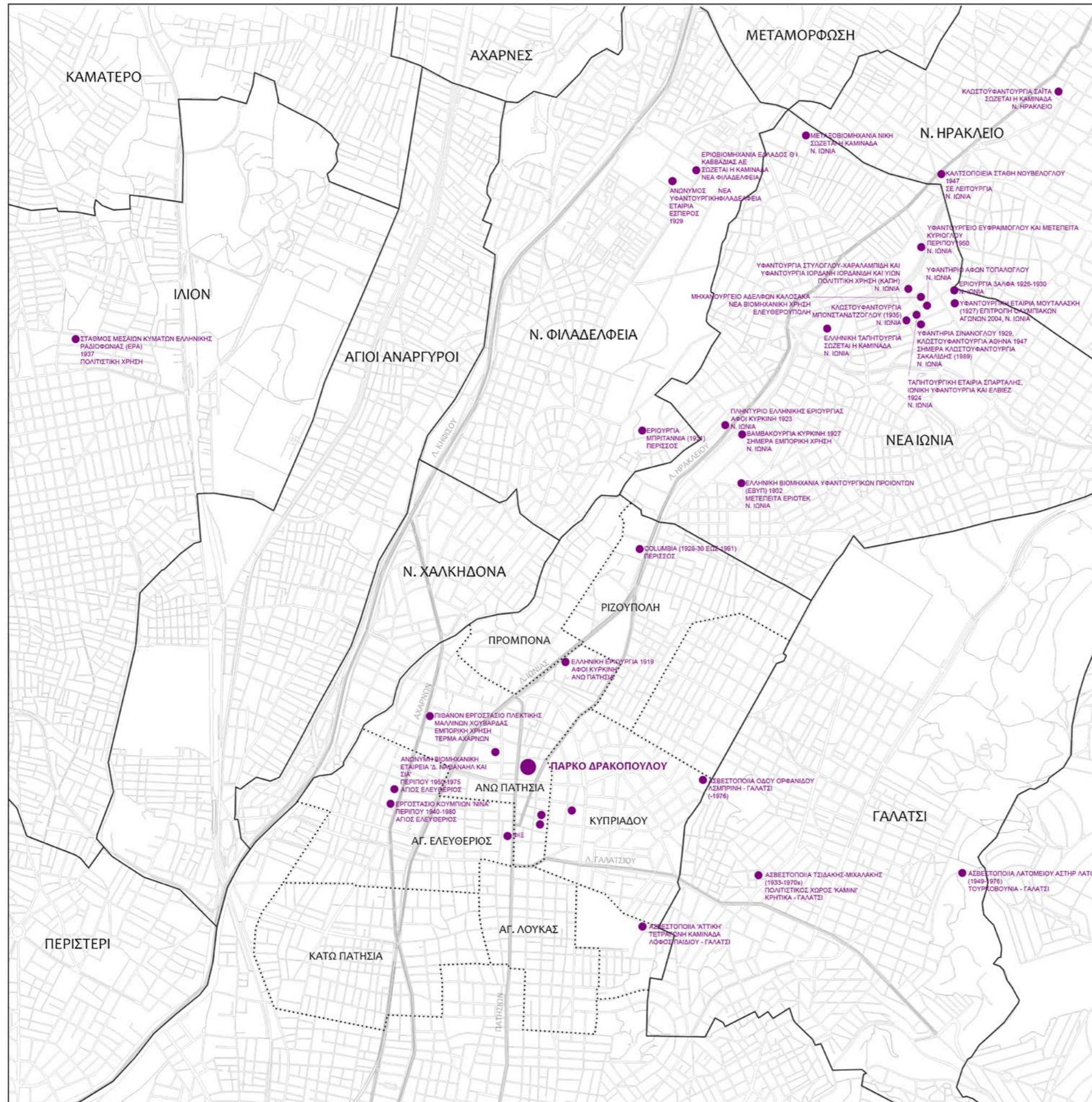

Ο χάρτης πρασίνου και ελεύθερων χώρων δείχνει λίγο πιο αναλυτικά τους ελεύθερους χώρους πρασίνου σε ακτίνα ενός χιλιομέτρου από το πάρκο Δρακοπούλου. Σε μικρή απόσταση από το πάρκο βλέπουμε την μεγάλη έκταση πρασίνου του ποταμού Ποδονίφτη, παρόλα αυτά τόσο η πυκνή δόμηση σε πολλά σημεία στις κοίτες του ποταμού όσο και οι γραμμές του ηλεκτρικού απομονώνουν τον ποταμό από την περιοχή γύρω από το πάρκο Δρακοπούλου. Είναι εμφανής επίσης η διάρθρωση του χώρου με πλατείες και δρόμους ακτινωτά διατεταγμένους. Γενικώς, η περιοχή είναι πυκνοδομημένη, υπάρχουν όμως σημεία στο κέντρο κυρίως της Κυπριάδου λίγο πιο αραιοκατηκοιμένα με μη συνεχόμενα τα κτίρια στο μέτωπο των δρόμων και μεγάλες πρασιές. Επιπλέον, σε μικρή ακτίνα βρίσκουμε και άλλα πρώην βιομηχανικά συγκροτήματα κοντά στο πάρκο, με τον πιο κοντινό να είναι το πάρκο Κλωναρίδη, του οποίου η ιστορία παρουσιάζει αρκετές ομοιότητες με το πάρκο Δρακοπούλου.

ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

- ΠΡΩΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
- ΠΛΑΤΕΙΕΣ, ΜΕΓΑΛΟΙ ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
- ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
- ΠΡΑΣΙΝΑ ΚΕΝΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
- ΆΛΛΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΧΩΡΟΙ

Αναζητώντας την ιστορία του πρώην βιομηχανικού συγκροτήματος Δρακοπούλου βρίσκουμε ότι την ίδια εποχή που ιδρύθηκε (τέλη 19ου και αρχές 20ου αιώνα), στην περιοχής της Αλυσιδας των Πατησίων εντοπίζεται μία πρώιμη βιομηχανική εγκατάσταση με αντικείμενο την κλωστοϋφαντουργία. Το αρχαιότερο από αυτά είναι το πάρκο Δρακοπούλου και το 'εριοργείο των αδερφών Κυρκίνη', ενώ οι υπόλοιπες είχαν εγκατασταθεί στην περιοχή μετά τον ερχομό των προσφύγων, την περίοδο 1925-1935. Σύμφωνα με την Βογιατζόγλου, ένας από τους βασικότερους παράγοντες για την ανάπτυξη της κλωστοϋφαντουργίας σε αυτήν την περιοχή, πέρα από την ύπαρξη συγκοινωνίας μέσω του τρένου από το 1885, θεωρείται και η ύπαρξη νερού στην περιοχή. Μάλιστα, ειδικά το πάρκο Δρακοπούλου (τότε στην ιδιοκτησία της εταιρείας Βεζανής και Σελάς) είχε πολλά πηγάδια και την εποχή εκείνη ήταν μία από τις βασικές πηγές ύδρευσης της περιοχής. Φυσικά, η μεγάλη βιομηχανική ανάπτυξη έρχεται, όπως αναφέρθηκε, μετά το 1922. Στα σύνορα της περιοχής ιδρύονται οι προσφυγικοί συνοικισμοί της Ν. Ιωνίας, του Περιεσσού, της Ν. Φιλαδέφειας και της Ν. Χαλκηδόνας και ιδρύονται πολλές βιομηχανίες. Έτσι μπορούμε να εντάξουμε αυτές τις πρώιμες βιομηχανίες σε ένα μεγαλύτερο πλαίσιο που περιλαμβάνει τα βόρεια της Αθήνας. Από όλες αυτές τις βιομηχανίες, λίγες βρίσκονται σε λειτουργία, κάποιες έχουν αλλάξει χρήση (συνήθως πολιτιστική), πολλές όμως είναι αυτές που έχουν μείνει εγκαταλελειμμένες εδώ και πολλές δεκαετίες. Σε αυτά τα συγκροτήματα άλλοτε διατηρούνται τα κτιριακά αποθέματα, άλλοτε μέρος αυτών, άλλοτε ίσως μία καμινάδα, άλλοτε και τύποτα. Με την ανοικοδόμηση των γύρω οικοδομικών τετραγώνων, αποτελούν ανοικοδόμητες εκτάσεις που φέρουν μεγάλη ιστορία στη βιομηχανική κληρονομιά. Τις περισσότερες φορές, όμως, μένουν ως τόποι αναξιοποίητοι και όσα από αυτά τα συγκροτήματα διατηρούν κάποια από τα παλιά κτίρια (όπως και το πάρκο Δρακοπούλου) αυτά έχουν εγκαταλειφθεί και μοιάζουν συχνά με κουφάρια μιας ξεχασμένης εποχής.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΣΤΑ ΒΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

- ΠΡΩΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
- ΠΑΡΚΟ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
- ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΟΔΙΚΕΣ ΑΡΤΗΡΙΕΣ
- ΟΡΙΑ ΔΗΜΩΝ
- ΓΕΙΤΟΝΙΚΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ
- ▨ ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

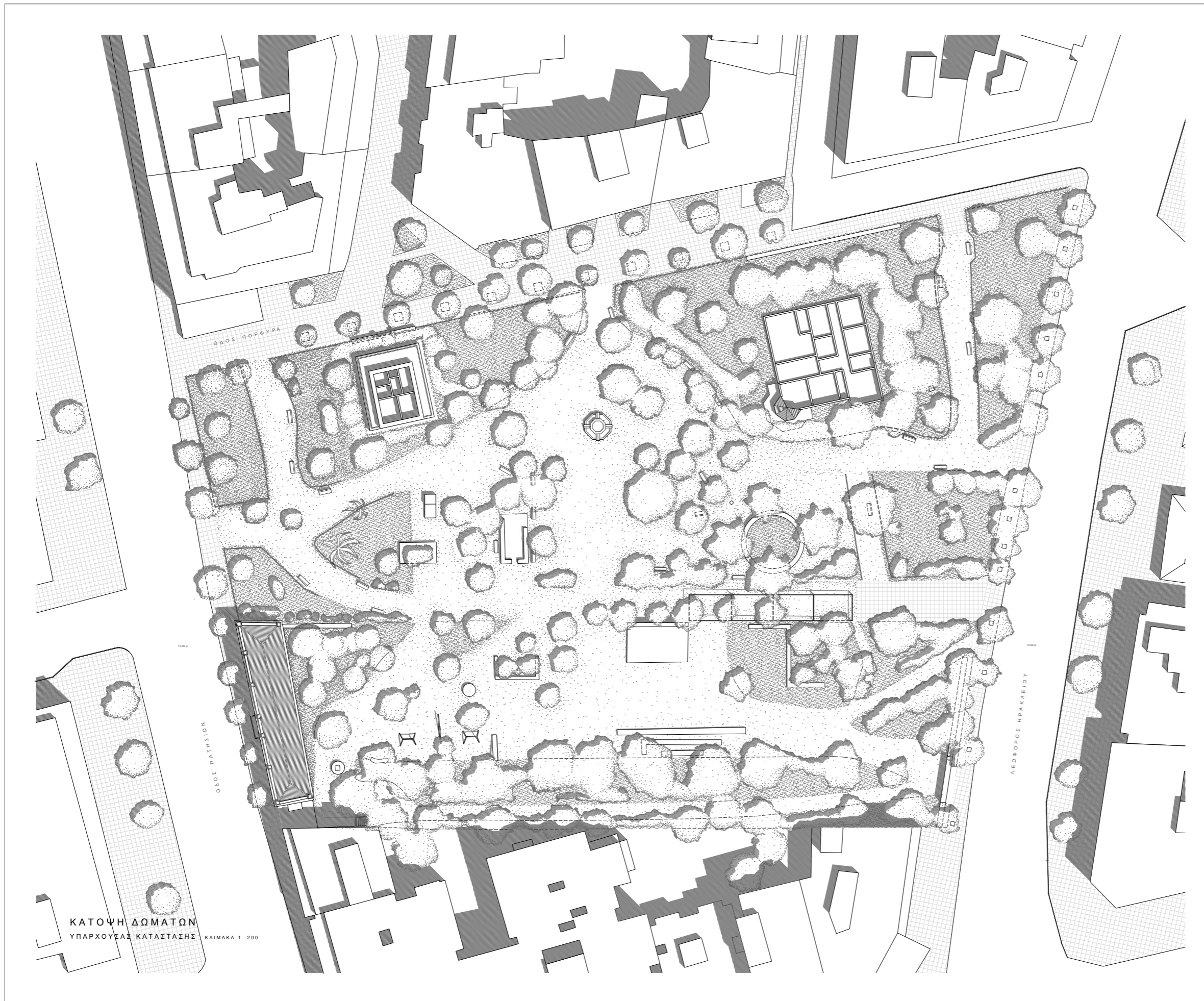

Το πάρκο Δρακοπούλου περιβάλλεται από τις οδούς Πατησίων, Πορφύρα, Λ. Ηρακλείου και Λασκαράτου. Η ιστορία του μας πάει πίσω στο 1882. Τότε, όπως αναφέρθηκε, η εταιρεία Βεζανής και Σελάς ιδρύει εργοστάσιο εριουργίας χτίζοντας αρχικά τα κτίρια παραγωγής και αποθήκευσης, τα οποία -όπως φαίνεται στην ορθοφωτογραφία- σήμερα έχουν καταστραφεί και ήταν δύο μακρόστενα κτίρια με δικλινή κεραμιδοσκεπή. Το 1922, το κτήμα πωλείται στους αδερφούς Δρακοπούλου, και την περίοδο εκείνη υπολογίζεται ότι κατασκευάστηκαν και τα υπόλοιπα κτίρια του οικοπέδου: ένα μακρόστενο κτίριο διοίκησης με τετράρριχτη στέγη και νεοκλασικά στοιχεία επί της οδού Πατησίων, ένα μικρότερο κτίριο γραφείων (και αυτό νεοκλασικό), ένα μακρόστενο κτίριο αποθήκευσης, καθώς και η βίλα Δρακοπούλου, ένα κτίριο ξύλινο σε μεγάλο βαθμό, ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής αξίας. Το κτήμα Δρακοπούλου λειτουργήσε ως εργοστάσιο μέχρι τη δεκαετία του 1950. Από τότε τα κτίρια έχουν εγκαταλειφθεί χωρίς χρήση.

Μετά τον θάνατο και των δύο αδερφών Δρακοπούλου ολόκληρο το συγκρότημα κληροδοτείται στον ΕΕΣ ο οποίος είναι μέχρι και σήμερα ο ιδιοκτήτης του πάρκου. Το 1981 το πάρκο αναγνωρίζεται ως χώρος κοινόχρηστου πρασίνου ενώ το 1983 χαρακτηρίζεται η βίλα Δρακοπούλου διατηρητέα ως έργο τέχνης γιατί 'αποτελεί δείγμα μεγαλοαστικής Αθηναϊκής κατοικίας' με ιδιαίτερης μορφολογικής αξίας εξαγωνική πυργοειδή στέγη και άλλα αξιόλογα στοιχεία όπως οι ψευτοπαραστάδες κορινθιακού τύπου και οι αετωματικές επιστρώσεις της στέγης. Στο ίδιο ΦΕΚ αναγνωρίζεται επίσης όλο το συγκρότημα ως τόπος ιστορικής σπουδαιότητας (ο περιβάλλοντας χώρος μαζί με τα υπάρχοντα κτίρια) γιατί αποτελεί μία αδιάσπαστη ενότητα αστικής κατοικίας και βιοτεχνίας από τις ελάχιστα σωζόμενες σήμερα στην Αθήνα. Παρόλα αυτά, οχτώ χρόνια αργότερα, το 1991, ακολουθεί ο αποχαρκτηρισμός των κτιρίων παραγωγής και αποθήκευσης ως διατηρητέα, με το επιχείρημα ότι έχουν υποστεί μεγάλες αλλοιώσεις και δεν είναι μοναδικά επειδή υπάρχουν πολύ πιο αξιόλογα μορφολογικά παραδείγματα βιομηχανικών κτιρίων στην ευρύτερη περιοχή Αθηνών - Πειραιώς. Η θέση αυτή έρχεται σε αντίθεση με τον προηγούμενο χαρακτηρισμό του τόπου ως διατηρητέου, όχι με την έννοια της μεμονωμένης αρχιτεκτονικής αξίας, αλλά ως τόπο ιστορικής αξίας, ως μία αδιάσπαστη ενότητα δομημένου και περιβάλλοντος χώρου. Διαβάζοντας για πιο σύγχρονες θεωρίες σχετικά με αρχιτεκτονική και πολιτιστική κληρονομιά, οι προσεγγίσεις έχουν διευρυνθεί περιλαμβάνοντας στην έννοια του μνημείου πέρα από την αρχιτεκτονική αξία, τόσο στην ιστορική, την πολιτισμική και την κοινωνιολογική. Μπορεί επομένως εδώ να τεθεί ένας προβληματισμός γύρω από αυτόν τον αποχαρκτηρισμό και ποια είναι τα κριτήρια με τα οποία αυτά τα κτίρια κρίθηκαν ως 'όχι ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής αξίας'. Ο προηγούμενος αποχαρκτηρισμός συνοδεύτηκε το 2004 από τον καθορισμό συντελεστή δόμησης και ποσοστού κάλυψης. Συνεχίζοντας την ιστορική αναδρομή, το 2007 ξεσπά πυρκαγιά στη βίλα Δρακοπούλου προκαλώντας ανεπανόρθωτες ζημιές στο κτίριο, και για τις οποίες δεν έγιναν ποτέ προσπάθειες επισκευής, ενώ τα επόμενα χρόνια ακολούθησαν και άλλες.

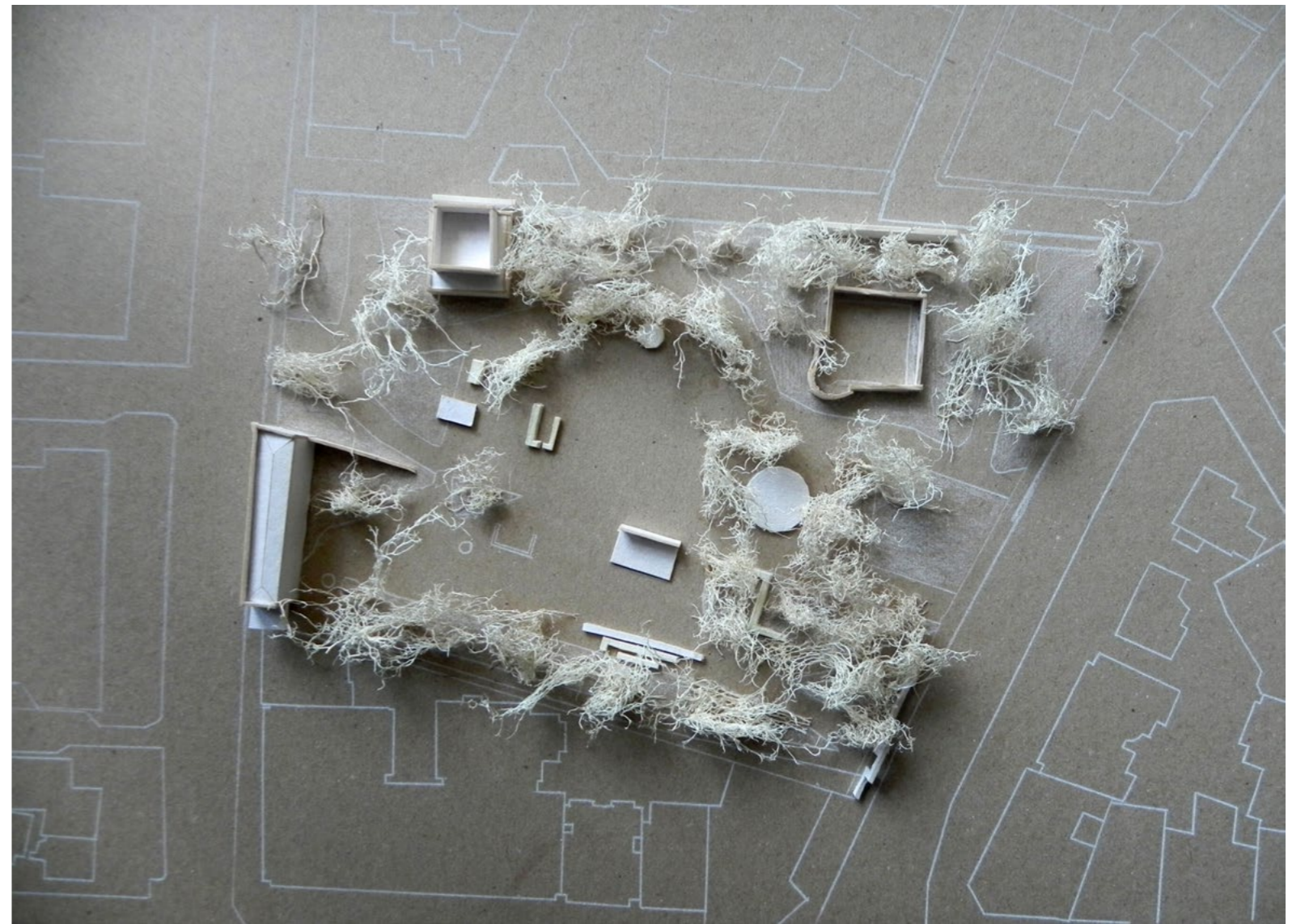
1882	Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΕΖΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΑΣ ΙΔΡΥΕΙ ΣΤΟ ΚΤΗΜΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ
1922	ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
1950	ΑΝΑΚΤΙΑ ΣΤΑΜΑΤΑΝ ΛΕΙΠΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
1977	ΚΛΗΡΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΡΑΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΤΟΝ ΕΕΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
1981	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ
1983	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΥ ΩΣ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΑ
2004	ΑΝΑΓΡΕΦΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΩΣ ΤΟΠΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ
2007	ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΒΙΛΑΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ
2009	ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΝΟΙΚΤΟΔΟΜΗΣΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟ
	ΚΑΤΕΔΡΑΦΙΣΗ ΑΠΟ ΟΤΗΝ ΕΕΣ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ

Φωτογραφίες του πάρκου

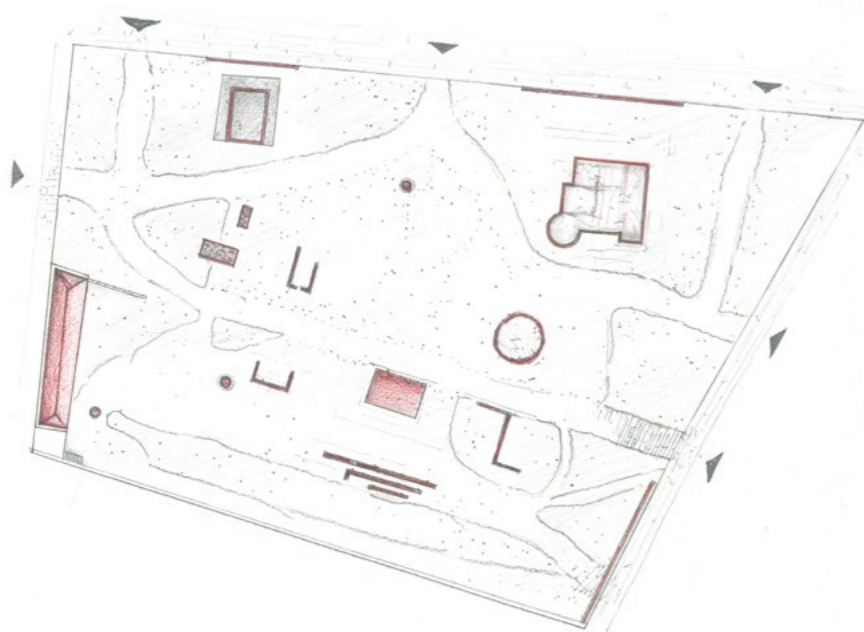

Το 2009, ο τότε δήμαρχος Αθηναίων συνεργάζεται με τον ΕΕΣ και αποφασίζεται ένα σχέδιο εκμετάλλευσης του πάρκου που περιλάμβανε εκμετάλλευση και των εννέα στρεμμάτων του. Πιο συγκεκριμένα περιλάμβανε: 1. Για τον δήμο Αθηναίων και τον ΕΕΣ, την ανέγερση ενός δημοτικού θεάτρου 1000 τμ με πάρκινγκ 300 θέσεων και συστεγαζόμενα γραφεία ώστε να μετεγκατασταθούν εκεί οι υπηρεσίες του ΕΕΣ. 2. Για τον κατασκευαστή, την ανέγερση ενός κτιρίου με καταστήματα στον ισόγειο και κατοικίες ή γραφεία στους παραπάνω ορόφους. Έτσι, το ίδιο καλοκαίρι ο ΕΕΣ κατεδαφίζει τα κτίρια της παραγωγής και τις αποθήκες ξεσηκώνοντας μεγάλη αντίδραση από τους κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι οργανώνονται σε μία επιτροπή με στόχο να διασώσουν τον πάρκο από περαιτέρω καταστροφή και καταπάτηση. Το γεγονός ότι, σήμερα, 10 χρόνια μετά την καταστροφή των κτιρίων αυτών -τα οποία ήταν τα παλαιότερα - το πάρκο παραμένει ως πάρκο οφείλεται στους αγώνες εκείνων των ανθρώπων. Η κάτοικοι εναντιώθηκαν σε αυτή την προσέγγιση του χώρου ως έκταση προς εκμετάλλευση, κατανάλωση και εμπορία. Επιχείρησαν έμπρακτα να διαμορφώσουν χωρίς καθόλου μέσα και εν μέσω της δικαστικής εμπλοκής με τον ΕΕΣ που ακόμη εκκρεμεί, να καθαρίσουν το νότιο τμήμα του πάρκου από τα μπάζα και να τον ενοποιήσουν με το βόρειο τμήμα το οποίο είχε από μόνο του περισσότερο διαμορφωμένο τον υπαίθριο χώρο. Από τις βασικότερες εξαγγελίες τους ήταν η αποκατάσταση των κτιρίων του πάρκου και η χρήση τους για πολιτιστικές ή κοινωνικές δραστηριότητες. Σήμερα στο πάρκο γίνονται διάφορες εκδηλώσεις στο νότιο τμήμα του, με κυριότερες τις αυτοοργανωμένες συναυλίες και τις αγορές χωρίς μεσάζοντες. Αναδείχθηκε έτσι ότι τα συγκεκριμένα κτίρια αλλά περισσότερο ολόκληρο το συγκρότημα αποτελεί κομμάτι της συλλογικής μνήμης για τους κατοίκους της περιοχής και η καταστροφή των παλαιότερων κτιρίων βιώνεται ως μία προσπάθεια εξάλειψης της ίδιας της ιστορίας του τόπου. Πρόσφατα, ο ΕΕΣ έχει βγάλει μία νέα αρκετά ηπιότερη πρόταση για το πάρκο Δρακοπούλου, η οποία περιλαμβάνει την αποκατάσταση των κτιρίων γραφείων και διοίκησης, την ανακατασκευή της βίλας Δρακοπούλου και την κατασκευή ενός νέου κτιρίου στην θέση των παλιών που γκρεμίστηκαν.

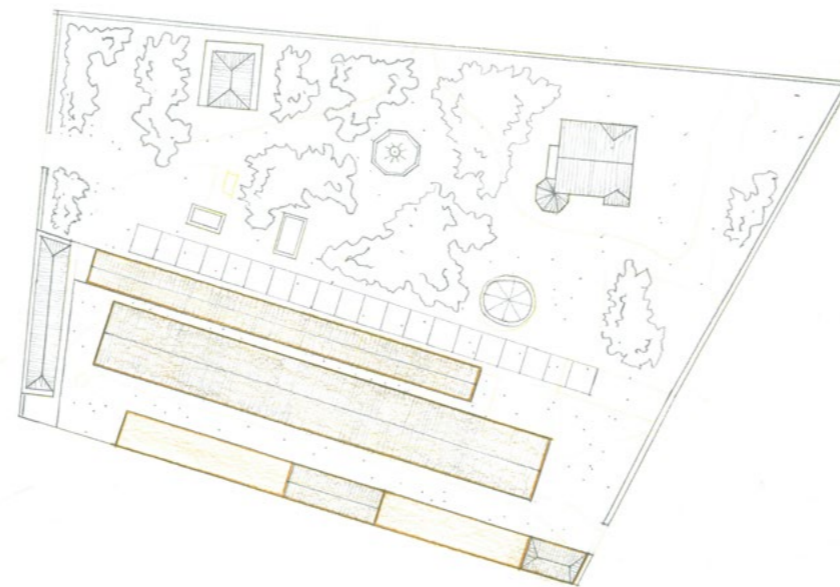
Η σημερινή εικόνα του πάρκου μπορεί να χαρακτηριστεί ως μία μικρή έκπληξη πρασίνου σε ένα πυκνοδομημένο αστικό ιστό, με διάσπαρτα σε όλη του την έκταση απομεινάρια από παλιά κτίρια ή μικρά πέτρινα κατασκευάσματα. Κάθε κτίριο του πάρκου παρουσιάζει διαφορετικό βαθμό φθοράς, ενώ σε κανένα δεν έχουν γίνει διαδικασίες συντήρησης ή αποκατάστασης. Μπορούμε αφαιρετικά να πούμε ότι μαζί με τα κτίρια που έχουν κατεδαφιστεί, στον ίδιο τόπο έχουμε τη συνύπαρξη τεσσάρων διαφορετικών σταδίων: 1. της ολοκληρωτικής καταστροφής για τα κτίρια παραγωγής και αποθήκευσης καθώς δεν έχουν απομείνει παρά μόνο κάποια μικρά τμήματα του εξωτερικού τοίχου και η πύλη εισόδου από τη Λ. Ηρακλείου. 2. μεγάλης ερείπωσης για τη βίλα Δρακοπούλου στην οποία πλέον διατηρούνται κάποιοι από τους τοίχους και ένα μικρό μέρος της στέγης σε κακή κατάσταση. 3. μέτριας κατάστασης για το κτίριο γραφείων από το οποίο λείπει όλη η στέγη παρόλα αυτά οι εξωτερικοί τοίχοι διατηρούνται οπότε θα μπορούσε να αποκατασταθεί, 4. το κτίριο διοίκησης επί της Πατησίων το οποίο βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση αν και, φυσικά, η εγκατάλειψη και η φθορά είναι εμφανείς. Πέρα από τα κτίρια υπάρχουν πηγάδια (τα οποία όπως αναφέρθηκε στην αρχή τροφοδοτούσαν και όλη την περιοχή όταν ακόμη δεν υπήρχαν συστήματα ύδρευσης) και κάποια άλλα πέτρινα κτίσματα. Κάτι πολύ χαρακτηριστικό είναι η ιδιαίτερα ψηλή και φυσικά διαμορφωμένη βλάστηση η οποία σε κάποια σημεία είναι ιδιαίτερα πυκνή. Αυτό εντοπίζεται κυρίως στο κέντρο του πάρκου, ενώ επί της οδού Πατησίων και της Λ. Ηρακλείου η φύτευση είναι πιο περιποιημένη. Στο πάρκο υπάρχουν πολλά ψηλά πεύκα και πλαγιόκλαδα κυπαρίσσια τα οποία το απομονώνουν αλλά επειδή το φύλλωμα είναι σε μεγάλο ύψος μας επιτρέπεται να βλέπουμε σε μεγάλη ακτίνα το πάρκο.

Μακέτα κλίμακας 1:500 του πάρκου όπως είναι σήμερα

Τα υπάρχοντα κτίρια και λοιπά κτίσματα

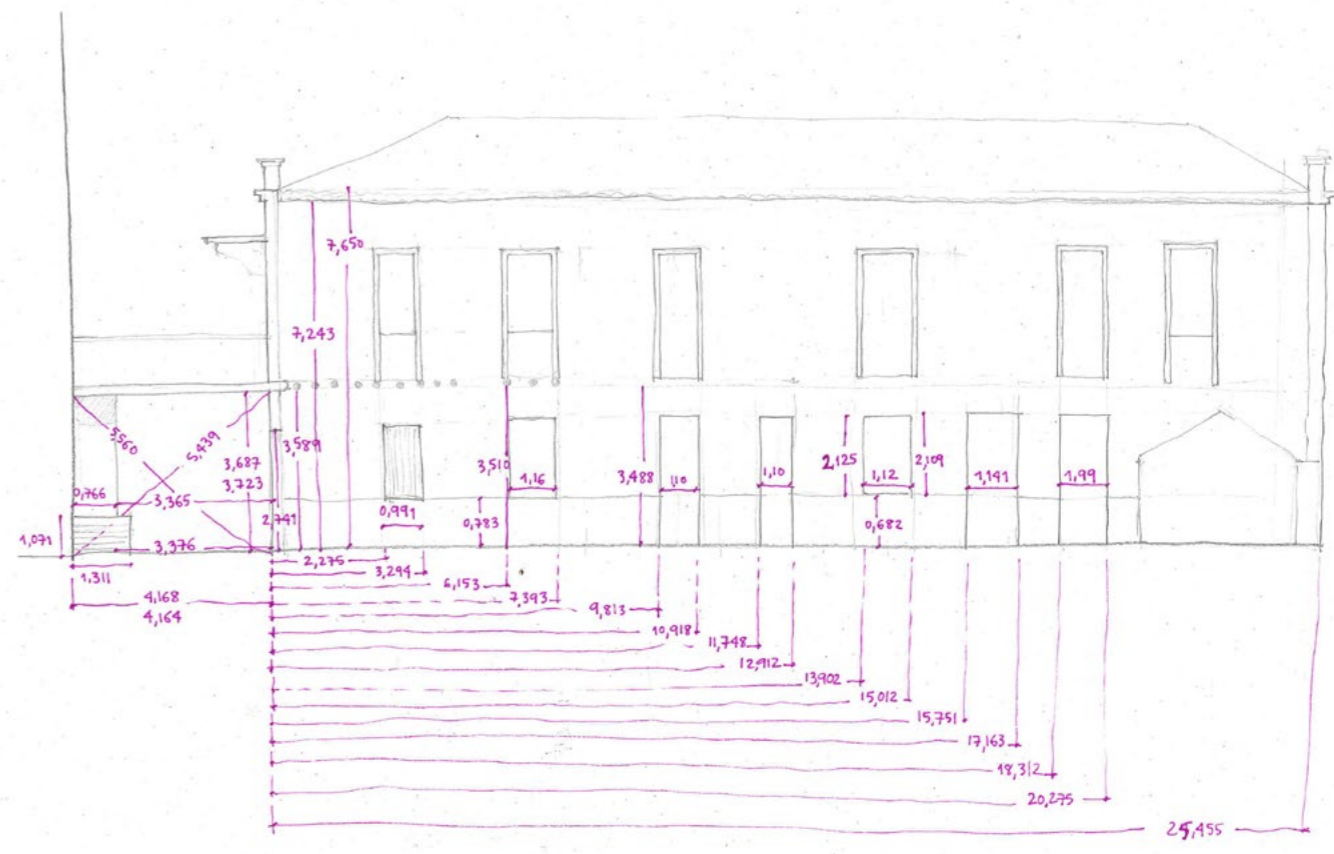
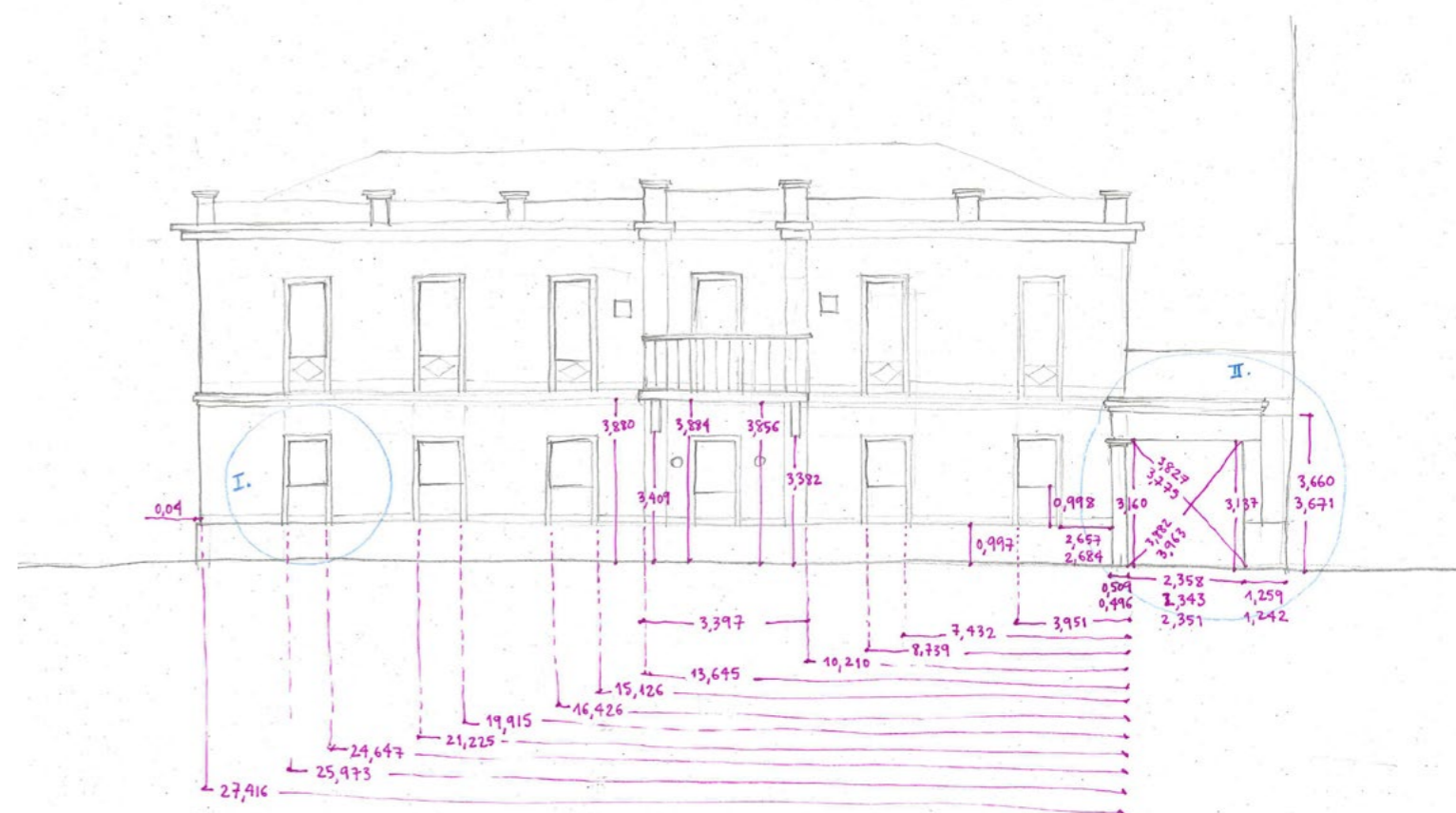
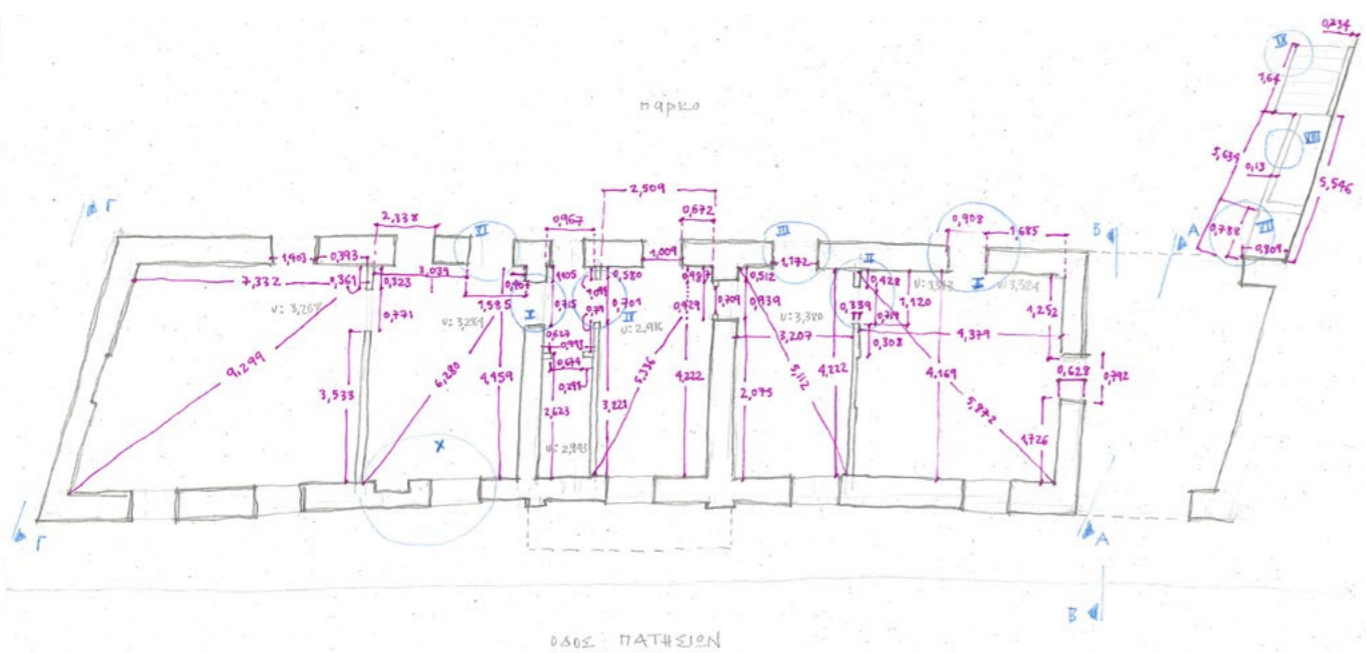
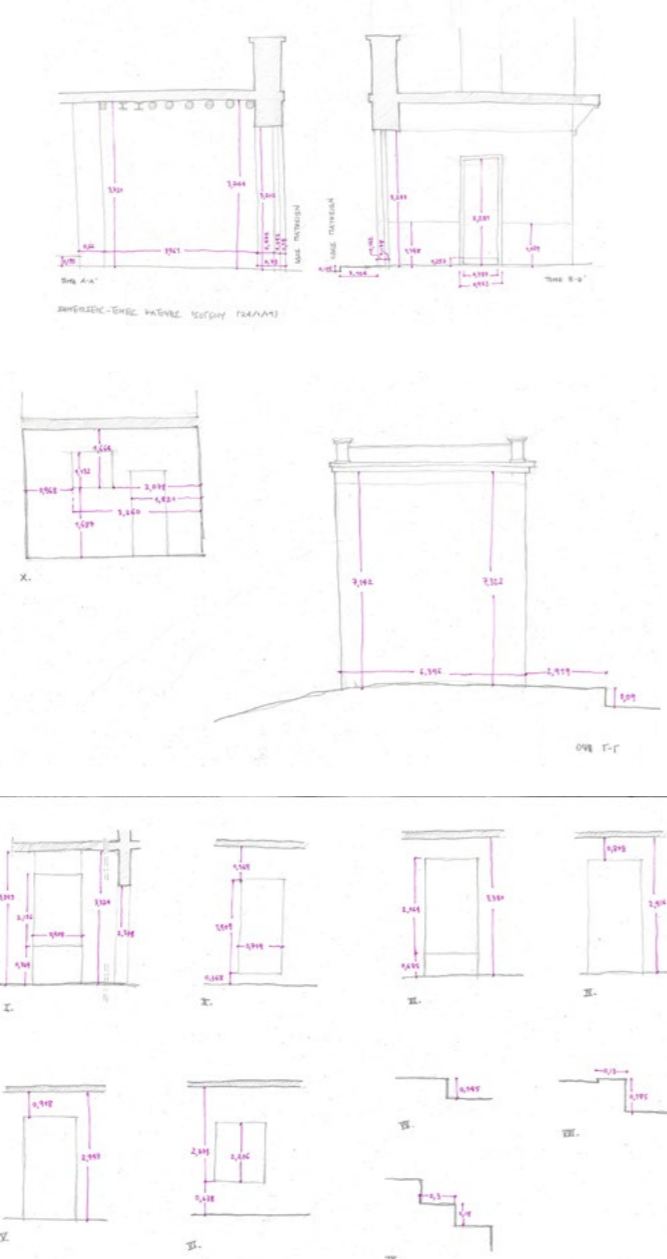

Τα κτίρια που καταστράφηκαν το 2009

Το πράσινο και οι περιοχές με την πιο ψηλή και πυκνή βλάστηση

Το κτίριο με το οποίο ασχολήθηκα κυρίως είναι το κτίριο επί της οδού Πατησίων το οποίο χρονολογείται γύρω στο 1922. Βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση από τα υπόλοιπα και βασικός κριτήριο επιλογής ήταν ότι στο συγκεκριμένο είχαμε την πρόσβαση και στο εσωτερικό του, χάρη στην επιτροπή κατοίκων, ενώ τα υπόλοιπα είναι κλεισμένα γύρω γύρω με λαμαρίνα. Η αποτύπωση του κτιρίου έγινε με τη χρήση του 3d scanner και την πολύτιμη βοήθεια του Τίμου Κουιμτζόγλου και της κας Τίνας Μικρού. Το πρόβλημά μας στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν ότι το εσωτερικό του κτιρίου είναι γεμάτο με αντικείμενα, μπάζα και σκουπίδια. Επομένως δεν μπορούσαμε να αποτυπώσουμε εσωτερικά το κτίριο με το 3d scanner και για τον λόγο αυτό έγινε και συμβατική αποτύπωση.

044 ΠΑΡΚΟΥ (24/1/19)

ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Το τρισδιάστατο αποτέλεσμα της αποτύπωσης με 3d scanner

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

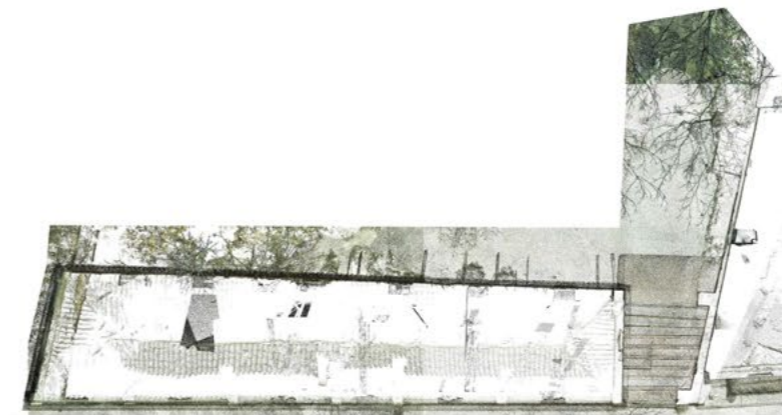
ΤΟΜΗ ΣΤΟΑΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

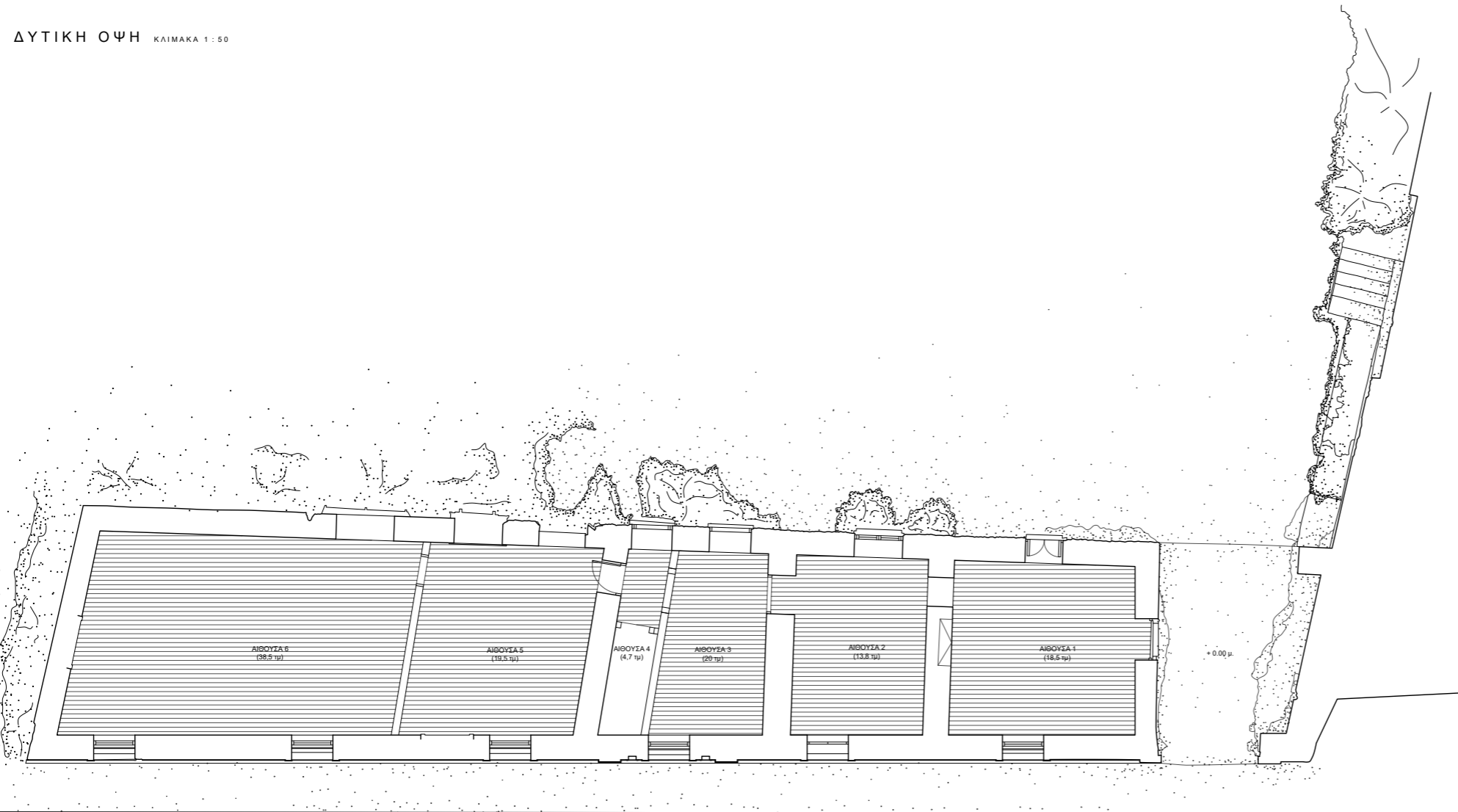
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

Το 3d scanner είναι ένα μηχάνημα ψηφιακής αποτύπωσης του χώρου που δημιουργεί ένα τρισδιάστατο μοντέλο. Το βασικό του πλεονέκτημα είναι ότι μπορεί να προσφέρει πολύ μεγάλη ακρίβεια που με συμβατικά μέσα θα ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να επιτύχουμε. Το 3d scanner τοποθετείται σε διαφορετικές θέσεις στον χώρο που θέλουμε να καταγράψουμε. Στην περίπτωσή μας χρειάστηκαν περίπου 15 στάσεις. Οι καταγραφές αυτές, περνούν πρώτα στο ειδικό λογισμικό του μηχανήματος και μετά στο πρόγραμμα Rescap της Autodesk, όπου γίνεται και η ένωση των στάσεων σε ένα ενιαίο μοντέλο. Έπειτα, μπορούμε να εισάγουμε το ενιαίο πλέον μοντέλο στο Autocad. Με διαδοχικές τομές στο μοντέλο παίρνουμε ουσιαστικά κάποιες φλίδες σημείων οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν τη βάση για την παραγωγή των δισδιάστατων σχεδίων της αποτύπωσής μας.

PHOTO: ARCHITECTURE BY ANASTASIOS

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ ΚΑΙΜΑΚΑ 1:50

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ ΚΑΙΜΑΚΑ 1:50

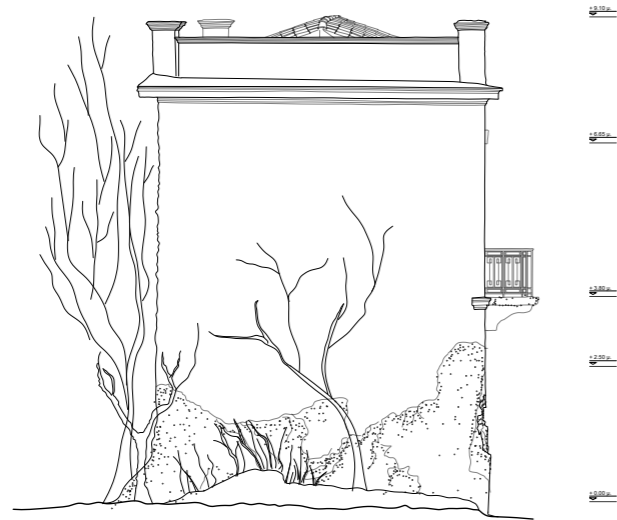
Τα τελικά σχέδια της αποτύπωσης

Φωτογραφίες της δυτικής όψης

Φωτογραφίες από το εσωτερικό

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ ΚΛΙΜΑΚΑ 1:50

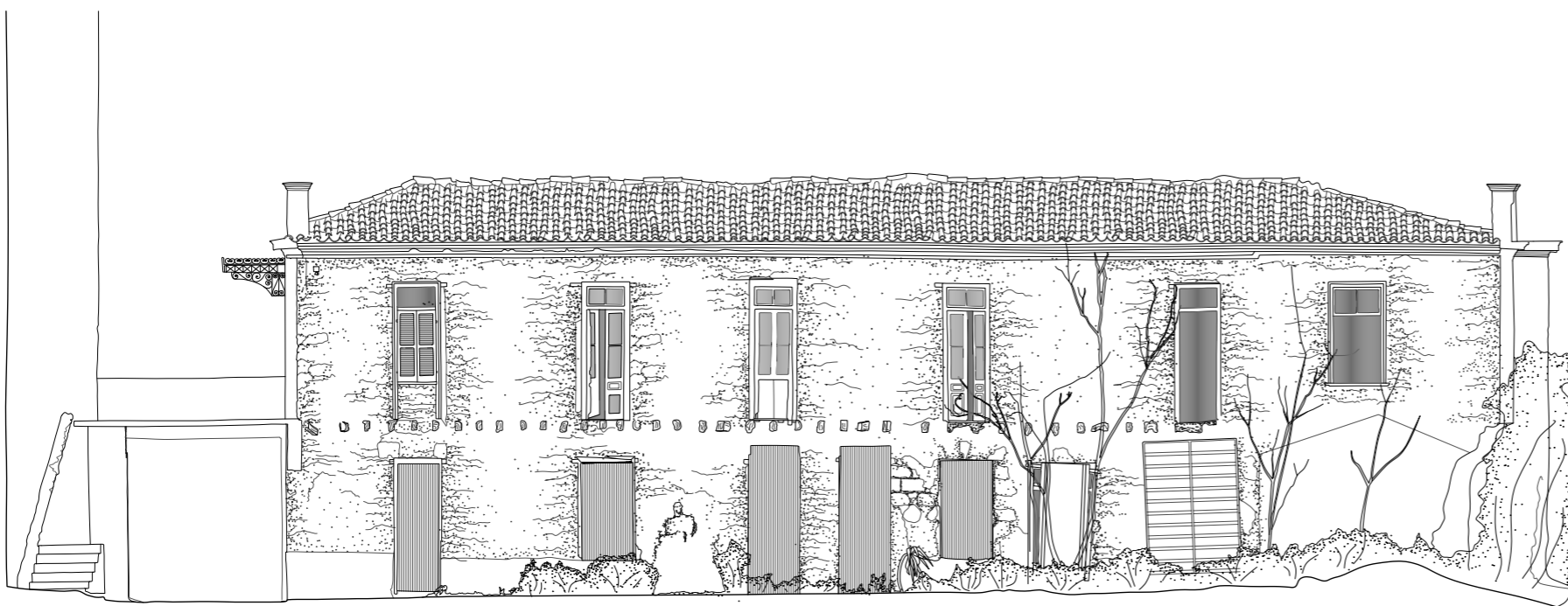

ΤΟΜΗ Α - Α ΚΛΙΜΑΚΑ 1:50

Φωτογραφίες της στοάς εισόδου

Φωτογραφίες της βόρειας όψης

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ ΚΛΙΜΑΚΑ 1:50

Τα τελικά σχέδια της αποτύπωσης

Φωτογραφίες της ανατολικής όψης

ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΝ ΟΡΟΦΟΥ

ΩΔΕΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

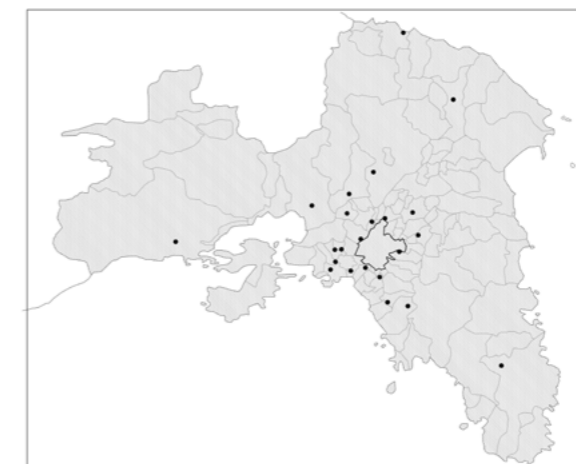

Αναζητώντας ποια χρήση θα μπορούσε να δεχτεί το συγκεκριμένο κτίριο και η οποία θα σεβόταν την ιστορία του συγκεκριμένου τόπου και τον σημερινό του χαρακτήρα αλλά ταυτόχρονα θα κάλυπτε τις ανάγκες της τοπικής κοινωνίας, έχουμε τα εξής δεδομένα:

1. το διατηρητέο κτίριο λόγω της προηγούμενης χρήσης του ως κτίριο γραφείων έχει μία στενόμετρη διάταξη με μικρές σχετικά αίθουσες σε σειρά.
2. το νότιο τμήμα του πάρκου λειτουργεί για διάφορες εκδηλώσεις με μία από τις κυριότερες να είναι ο χώρος συναυλιών
3. μία από τις βασικές διεκδικήσεις της επιτροπής κατοίκων είναι τα κτίρια του πάρκου να αποκατασταθούν και να δοθούν στη γειτονιά για πολιτιστική ή κοινωνική χρήση.
4. στις χρήσεις γης παρατηρούμε ότι η χρήση της κατοικίας είναι η κύρια, γεγονός που σε συνδυασμό με τα πολλά σχολεία της περιοχής μας δίνει την εικόνα μίας γειτονιάς στην οποία ζουν οικογένειες και παιδιά. Βέβαια στον άξονα της οδού Πατησίων, στο επίπεδο του δρόμου κυριαρχεί η εμπορική χρήση και η εστίαση, με πολλές καφετέριες. Παρόλα αυτά δεν βλέπουμε καθόλου πολιτιστικές χρήσεις πέρα από το Ωδείο Σκαλκώτα επί της οδού Αγίας Λαύρας.

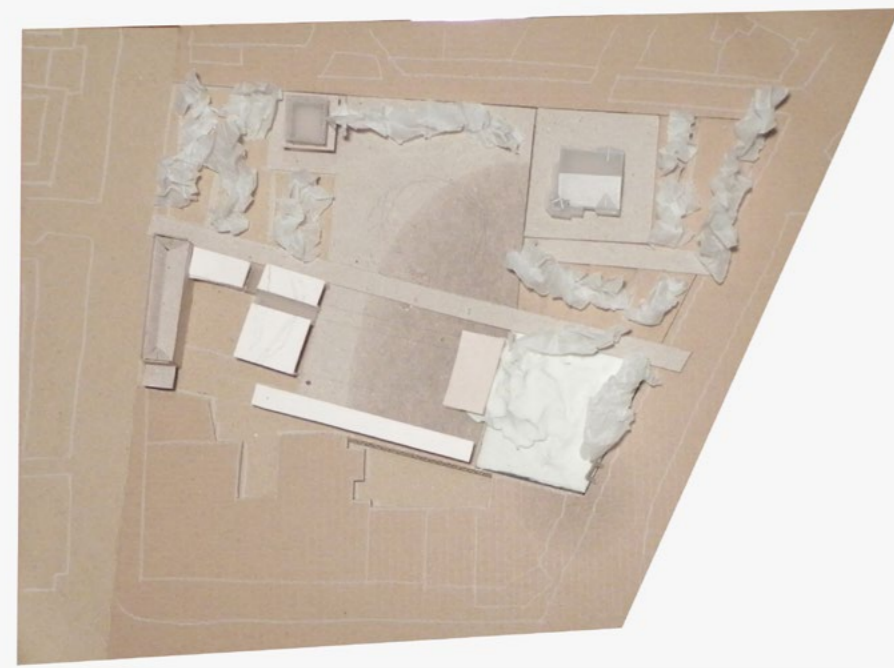
Τα παραπάνω οδήγησαν στην ιδέα εγκατάστασης ενός ωδείου στο υπάρχον διατηρητέο κτίριο, καθώς οι

σχετικά μικρές του αίθουσες θα μπορούσαν κάλλιστα να χρησιμοποιηθούν ως χώροι διδασκαλίας. Επιπλέον το ωδείο μπορεί να απευθύνεται συχνά σε παιδιά, ωστόσο στην πραγματικότητα δεν έχει κανέναν ηλικιακό περιορισμό. Έτσι σε συνδυασμό με τη διατήρηση και ενίσχυση της χρήσης του εξωτερικού χώρου και ως χώρου συναυλιών, θα μπορούσε να δημιουργηθεί μία νέα πολιτιστική ενότητα σε αυτό το νότιο τμήμα του πάρκου η οποία να περιλαμβάνει ωδείο και χώρο συναυλιών. Γι' αυτό ακολούθησε η διερεύνηση των ωδείων της περιοχής, η οποία αποκάλυψε ότι σε κοντινή απόσταση με το πάρκο Δρακοπούλου υπάρχουν πολλά ωδεία, γεγονός που από τη μία αναδεικνύει ότι η μουσική εκπαίδευση δεν είναι κάτι ξένο για τους κατοίκους της περιοχής, από την άλλη όμως, δημιουργεί προβληματισμούς σχετικά με το κατά πόσο υπάρχει η ανάγκη ενός ακόμη ωδείου. Αυτό, όμως, που δεν υπάρχει, όχι μόνο στην περιοχή, αλλά και σε όλο το δήμο Αθηναίων, όπως φαίνεται στον χάρτη (κάτω δεξιά) είναι ένα δημοτικό ωδείο. Τα βασικά πλεονεκτήματα των δημοτικών έναντι των ιδιωτικών ωδείων είναι, καταρχάς ότι αποτελούν ιδιοκτησία του δημοσίου, έχουν οικονομικότερα δίδακτρα, ακόμη και δωρεάν μαθήματα για ειδικές κοινωνικές ομάδες, και η λειτουργία τους και η διοίκησή τους αποφασίζεται από το δημοτικό συμβούλιο.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΩΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ

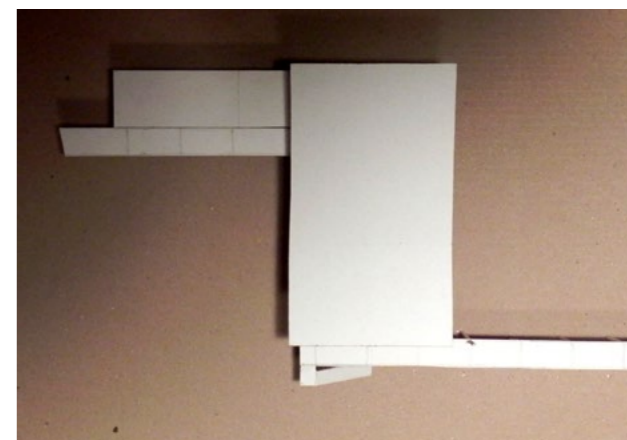
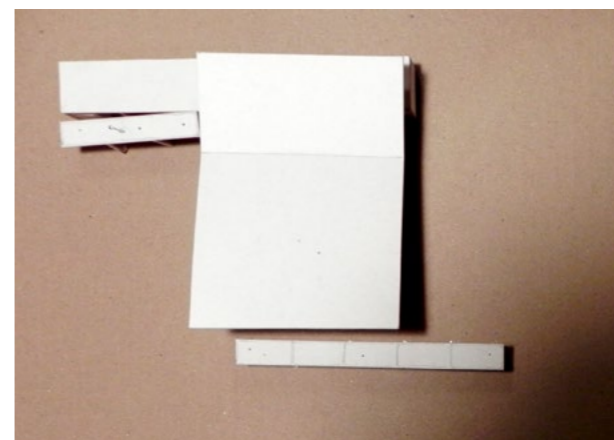
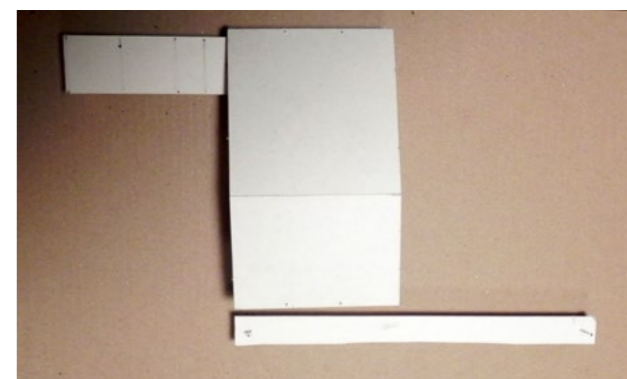
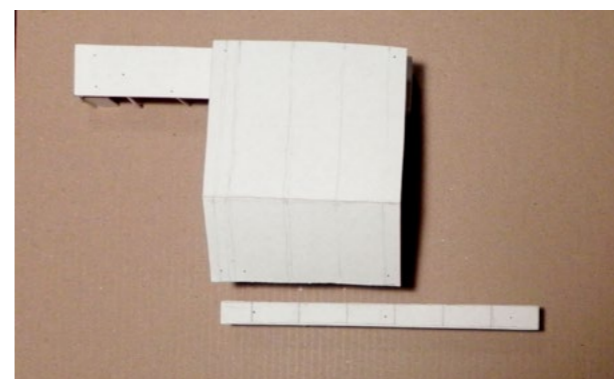
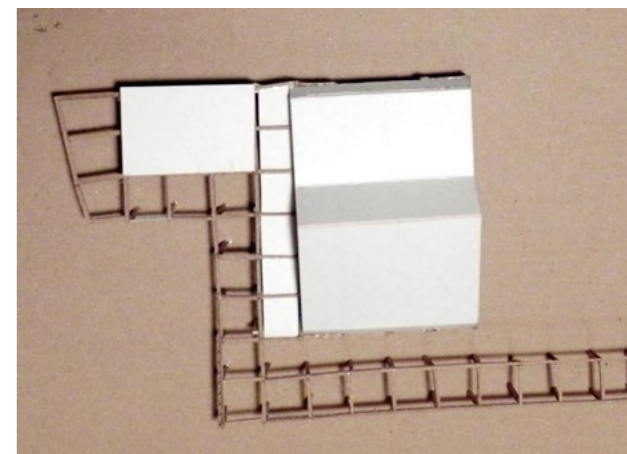
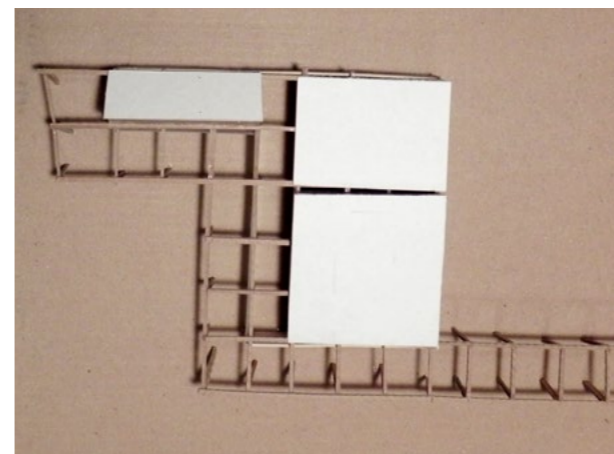
Μακέτες εργασίας κλίμακας 1:500

Ένα δημοτικό ωδείο, λοιπόν, που βρίσκεται σε ένα πάρκο 9 στρεμμάτων το οποίο ήδη λειτουργεί και ως χώρος συναυλιών, και είναι το μόνο δημοτικό ωδείο του δήμου Αθηναίων, απευθύνεται πρωτίστως στη γειτονιά και τις γειτονικές περιοχές αλλά και σε όλο τον δήμο Αθηναίων. Το μικρό, όμως, μέγεθος του κτιρίου έχει κάποιους περιορισμούς, και για τον λόγο αυτό επιλέχθηκε να γίνει επιπρόσθετα μία νέα κατασκευή η οποία να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κυλικείο και μικρό θέατρο. Τα βασικά στοιχεία που καθόρισαν την συνθετική πορεία είναι τα εξής:

1. η διαρκής προσπάθεια να διατηρηθεί η ισορροπία ανάμεσα στο παλιό και το νέο, έτσι που η προσθήκη να έχει μία αυτονομία, να μην επισκιάζει και ούτε να προσπαθεί να μιμηθεί το διατηρητέο κτίριο, αλλά να συνυπάρχει αρμονικά μαζί του με σύγχρονα αρχιτεκτονικά μορφολογικά στοιχεία.
 2. η διατήρηση με κάποιο τρόπο της μνήμης των παλιών κτιρίων. Το ερώτημα δηλαδή που τέθηκε ήταν το κατά πόσο θα μπορούσε το νέο να πατήσει πάνω στα χνάρια του παλιού και να φέρει κάτι από τα κτίρια που καταστράφηκαν, μία καταστροφή που είναι χαραγμένη στη συλλογική μνήμη των κατοίκων της περιοχής.
 3. η προσπάθεια ενοποίησης του βόρειου με το νότιο τμήμα του πάρκου.
- Τα κατεδαφισμένα κτίρια ήταν τρία γραμμικά μεγάλου μήκους κτίρια, από τα οποία το μεγαλύτερο ήταν το μεσαίο της παραγωγής. Αυτά χωρίζονταν μεταξύ τους από μικρά μονοπάτια διαμορφώνοντας

μία διάταξη πλήρους - κενού - πλήρους - κενού - πλήρους. Η βασική συνθετική χειρονομία:

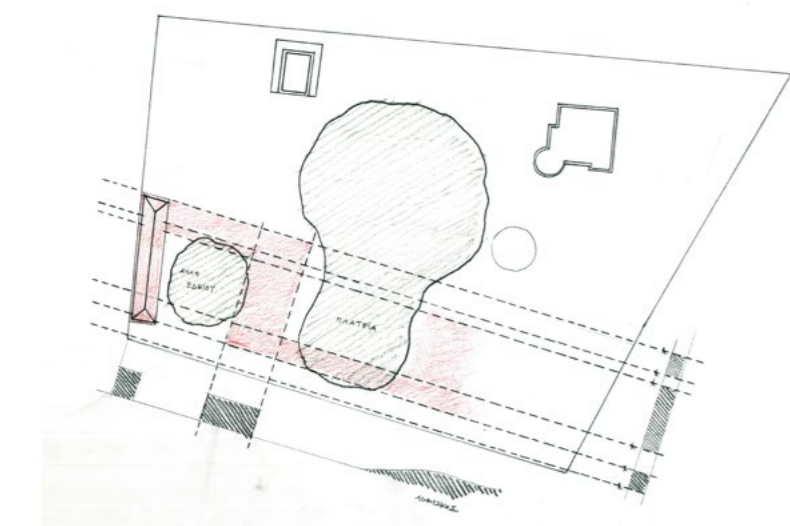
1. κρατάει από το παλιό αυτές τις τρεις βασικές ζώνες
2. επιχειρεί να διαμορφώσει δύο διαφορετικά είδη πλατειών: από τη μία, μία πιο προστατευμένη και μικρότερου μεγέθους αυλή για το ωδείο, από την άλλη μία μεγαλύτερη πλατεία η οποία να ανοίγεται στο υπόλοιπο πάρκο.
3. εκμεταλλεύεται την υψομετρική διαφορά των τριών μέτρων από την οδό Πατησίων ως την Λ. Ηρακλείου με στόχο τη δημιουργία ενός πρανούς στο οποίο με ελεύθερο τρόπο να μπορούν να διαμορφωθούν κερκίδες. Μπορούμε να εντοπίσουμε διάταξη κενού - πλήρους - κενού - πλήρους και σε αυτή τη διεύθυνση η οποία να αντιστοιχίζεται με αυλή ωδείου - πλήρες - πλατεία - πρανές. Κοντά στο ωδείο και γύρω από

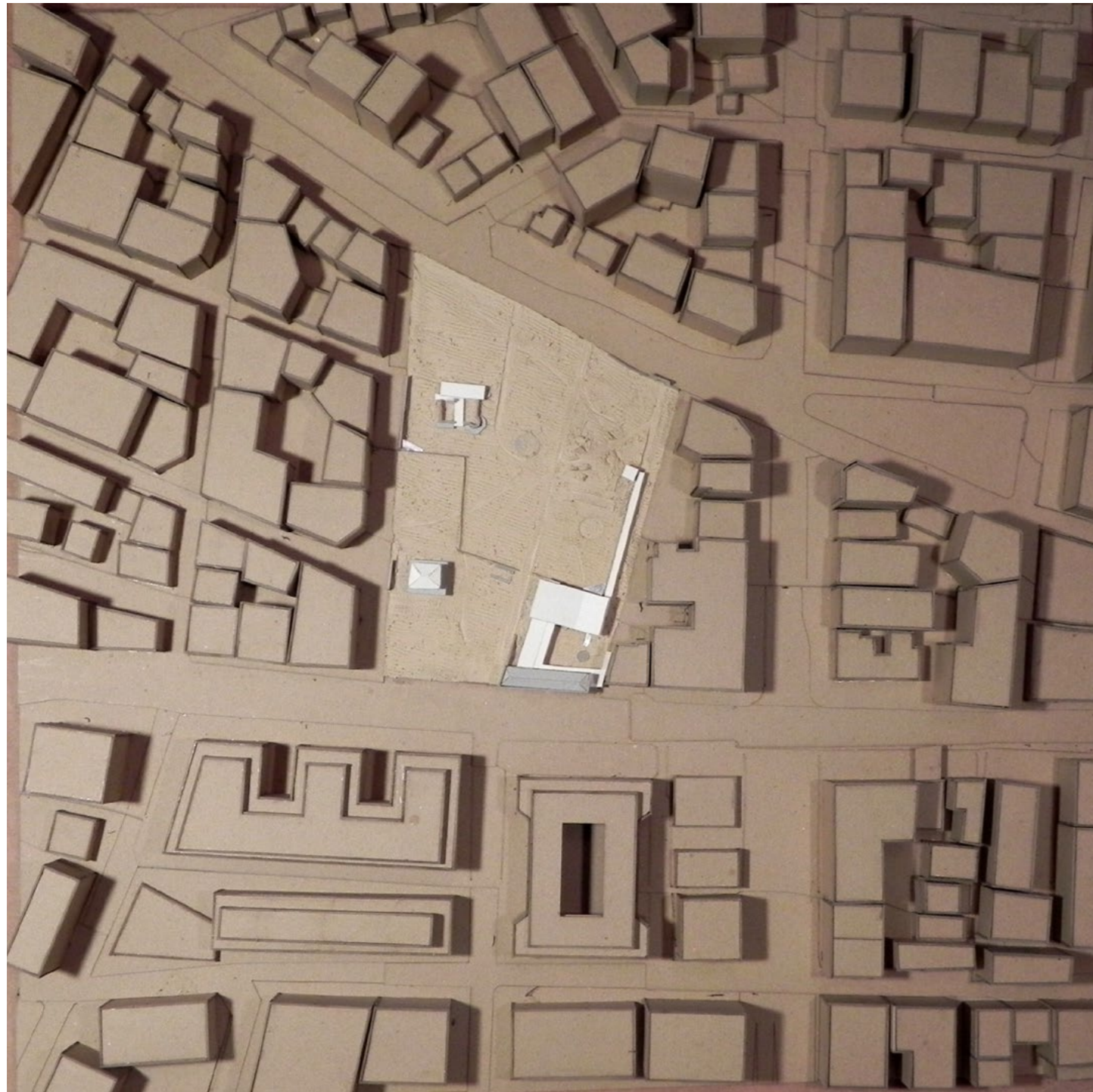
Μακέτες εργασίας κλίμακας 1:200

την αυλή διατάσσονται το κυλικείο και το θέατρο. Το κυλικείο έχει μικρότερο πλάτος και ανοίγεται τόσο προς την αυλή του ωδείου όσο και προς το υπόλοιπο πάρκο, ενώ το θέατρο βρίσκεται ανάμεσα στις δύο πλατείες. Επιπλέον ένας υπαίθριος διάδρομος ενώνει την αυλή του ωδείου με το πρανές, ο οποίος κορυφώνεται με ένα μικρό παρατηρητήριο στην κορυφή του λοφίσκου. Οι κερκίδες διαμορφώνονται πολύ απλές και χωρίς σχεδιασμό σκηνής, ώστε η πλατεία να μπορεί ελεύθερα να φιλοξενήσει διάφορων ειδών εκδηλώσεις, από μουσικές συναυλίες μέχρι υπαίθριες αγορές και θερινό κινηματογράφο. Όλη η προσθήκη αλλά και η νέα κατασκευή στο εσωτερικό του διατηρητέου κτιρίου επιλέχθηκε να είναι μία ελαφριά κατασκευή. Συγκεκριμένα, ως δομικό στοιχείο επιλέχθηκε το μέταλλο, ως ένα υλικό που παρέχει στατική επάρκεια με μικρές διατομές, προσφέρει μία εμφανή διάκριση του

παλιού από το νέο, ανάλογα με τον σχεδιασμό του μπορεί να παραπέμπει σε βιομηχανικό στυλ, έχει λιγότερες απαιτήσεις συντήρησης από το ξύλο, και επιτρέπει στην όλη κατασκευή να λυθεί και να αποθηκευτεί σε μελλοντική ανάγκη για αλλαγή της χρήσης εκείνου του τμήματος του πάρκου. Συνολικά η πρόταση επιχειρεί να διατηρήσει τον χαρακτήρα που έχει το πάρκο στο κέντρο του με την ψηλή βλάστηση, προτείνοντας μόνο κάποιες αλλαγές στη φύτευση ώστε αυτός ο χαρακτήρας να επεκταθεί και στα όρια του πάρκου, όπου σήμερα η φύτευση είναι πιο αραιή, χαμηλή και με γρασίδι. Μετακινούνται ελαφρώς οι εισόδους στο πάρκο με σκοπό να περνούν δίπλα από τα τρία διατηρητέα κτίρια. Προστίθεται επίσης κυβόλιθος στις εισόδους από την οδό Πατησίων, στην αυλή του ωδείου, τη υπαίθρια στεγασμένη διαδρομή και και την είσοδο από τη Λ.Ηρακλείου.

Σχίτσο ιδέας

Μακέτα κλίμακας 1:500

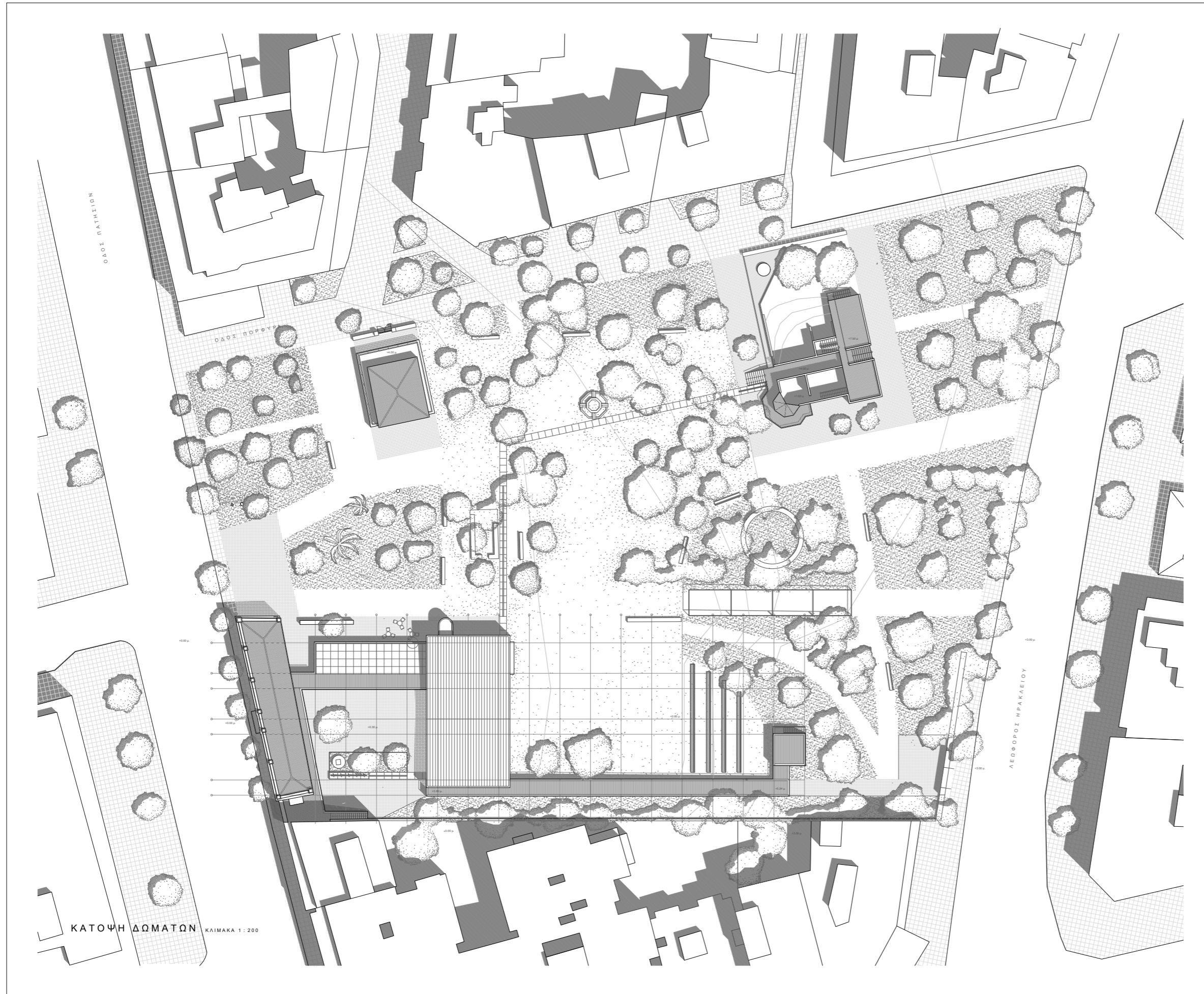
Όσον αφορά τα υπόλοιπα κτίρια, από τις χρήσεις της γειτονιάς παρατηρήθηκε ότι πρόκειται για μία περιοχή με πολλά σχολεία, όλων των βαθμίδων. Προτείνεται λοιπόν το κτίριο γραφείων να χρησιμοποιηθεί ως δημοτικό κέντρο απασχόλησης παιδιών μετά το σχολείο, μία χρήση αυτόνομη σε σχέση με το ωδείο, όπου όμως η λειτουργία του ενός δεν αντιβαίνει στη λειτουργία του άλλου. Η βίλα Δρακοπούλου ήταν ένα ζήτημα ιδιαίτερου προβληματισμού. Η νέα πρόταση του ΕΕΣ περιλαμβάνει την ανασκευή από το μηδέν της βίλας, βάσει παλιών σχεδίων και φωτογραφιών με τη λογική ότι επρόκειτο για ένα στολίδι της περιοχής το οποίο πρέπει να ξαναχτιστεί. Το ζήτημα όμως είναι ότι αυτή τη στιγμή διατηρούνται κάποιοι από τους τοίχους της, και αυτοί καμμένοι. Επομένως μία ανασκευή θα ήταν

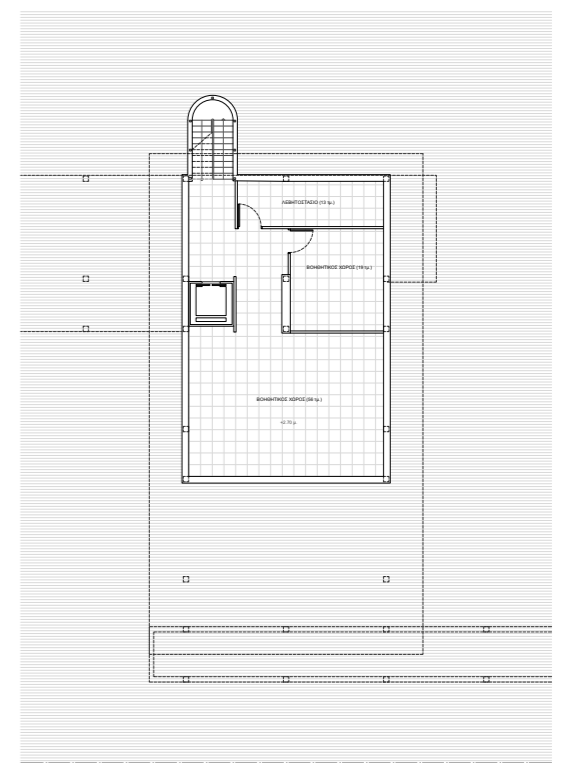
Μακέτα κλίμακας 1:200 (δεξιά)

ουσιαστικά μία ρεπλίκα και όχι μία αποκατάσταση. Επιλέχθηκε τελικά να διατηρηθούν όσοι από τους τοίχους του υπάρχουν και με κάποιες μικρές στερεωτικές επεμβάσεις να διαμορφωθούν κάποια επίπεδα ώστε να δημιουργηθεί ένα είδος υπαίθριου παιχνιδιού-παρατηρητηρίου. Επιπλέον, προτείνεται το άνοιγμα ενός μικρού ρυακιού το οποίο να ξεκινάει από ένα πηγάδι δίπλα στη βίλα, να περνάει από την υπάρχουσα βρύση και να καταλήγει στο πηγάδι στην αυλή του ωδείου δημιουργώντας και δημόσιες βρύσες. Η κατασκευή αυτή βασίζεται τόσο στο γεγονός ότι το πάρκο έχει πολλά πηγάδια – κάποια από αυτά είναι σφραγισμένα- αλλά και ότι μπορεί επίσης να λειτουργήσει και ως η κατάληξη των υδροροών του θεάτρου.

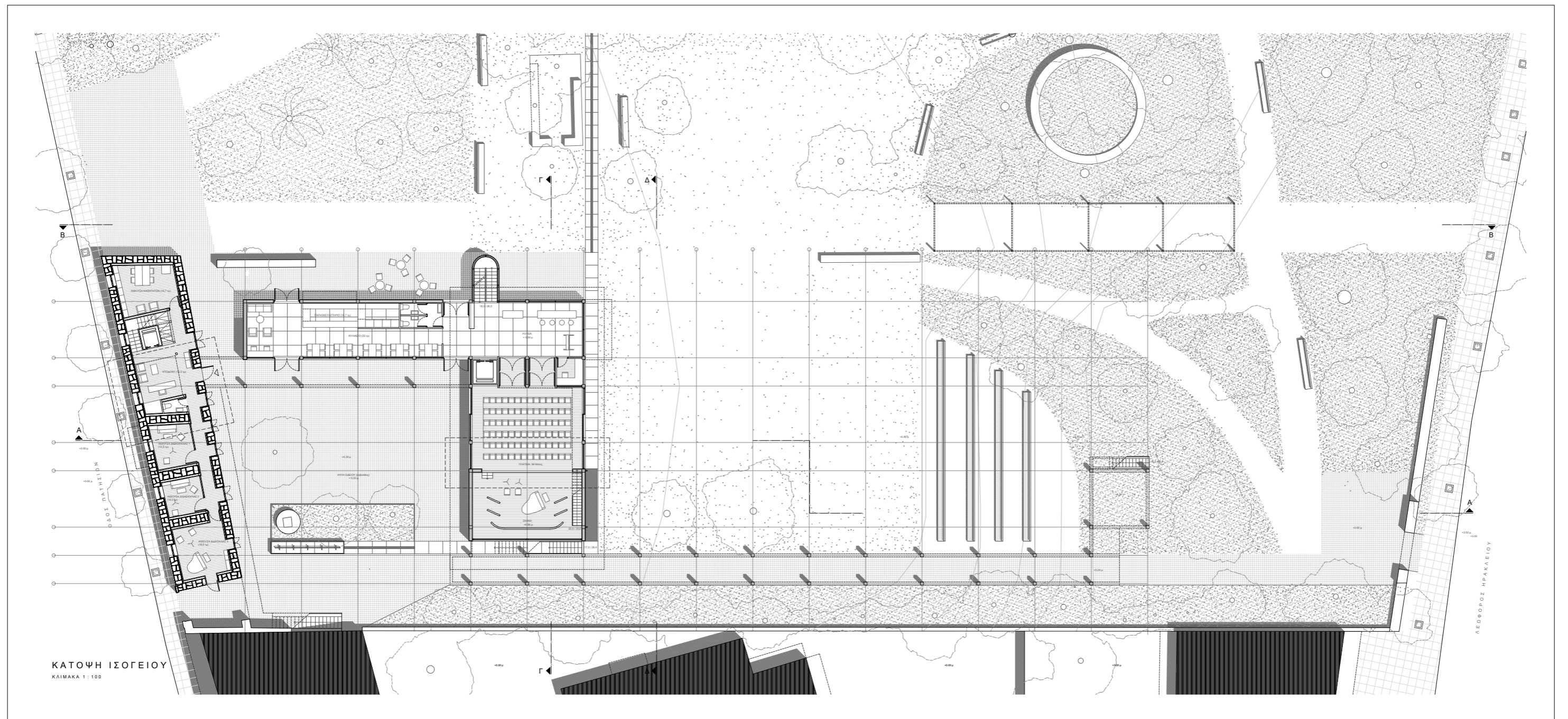
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙΜΑΚΑ 1 : 200

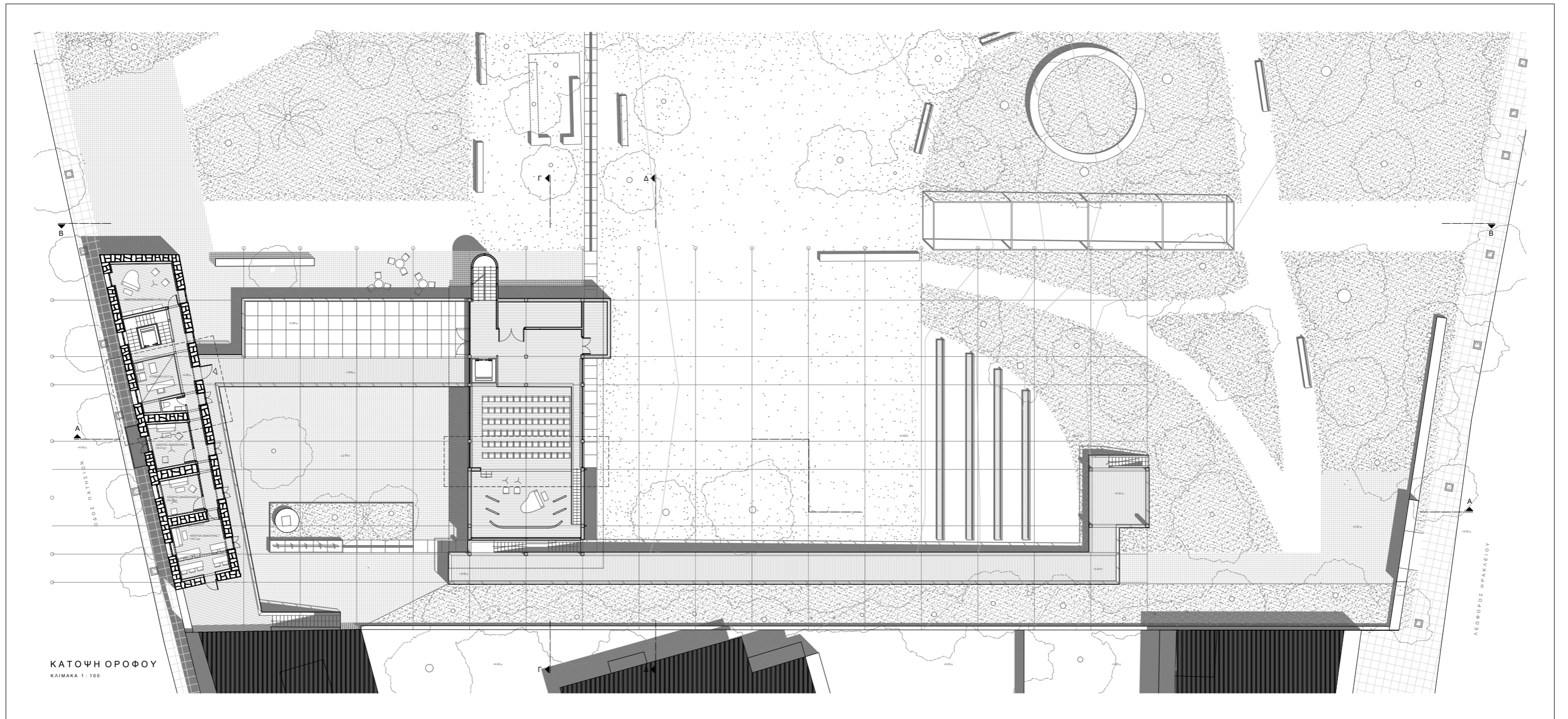

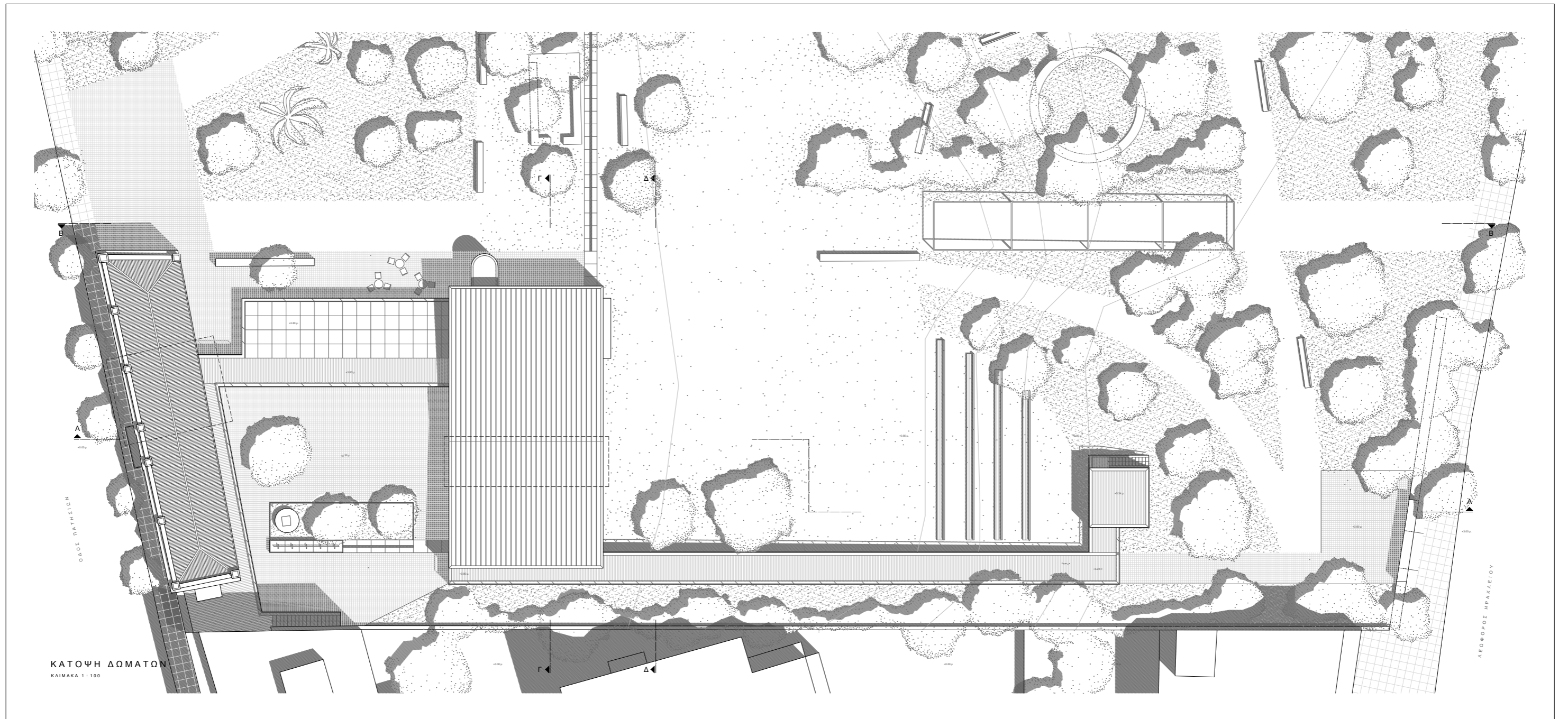
ΚΑΤΟΨΗ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΚΑΙΜΑΚΑ 1 : 100

Περνώντας αναλυτικότερα στη διάρθρωση των χώρων, αρχικά, ένα ωδείο πέρα από αίθουσες διδασκαλίας χρειάζεται μία υποδοχή-γραμματεία, μία αίθουσα για τους καθηγητές, χώρους υγιεινής και, επειδή το κτίριό μας είναι διώροφο χρειάζεται ακόμη σκάλα και ανελκυστήρα. Ο βασικός εξοπλισμός μίας αίθουσας διδασκαλίας είναι ένα πιάνο και κάποιου είδους αποθηκευτικός χώρος, όπως μία μικρή βιβλιοθήκη. Ανάλογα λοιπόν με το μέγεθος του πιάνου και το είδος των μαθημάτων, υπάρχουν τρία είδη αιθουσών: αίθουσα ατομικών μαθημάτων με όρθιο πιάνο, αίθουσα ατομικών μαθημάτων ή μικρών συνόλων με πιάνο με ουρά και μικρή αίθουσα θεωρητικών μαθημάτων. Το κυλικείο βρίσκεται ανάμεσα στην αυλή του ωδείου και το βασικό μονοπάτι κίνησης του πάρκου ώστε να εξυπηρετεί τόσο τη λειτουργία του ωδείου όσο και όλο το πάρκο. Είναι μία διαμπερής λωρίδα λοιπόν με τραπεζάκια εσωτερικά που κοιτούν προς την αυλή, ενώ

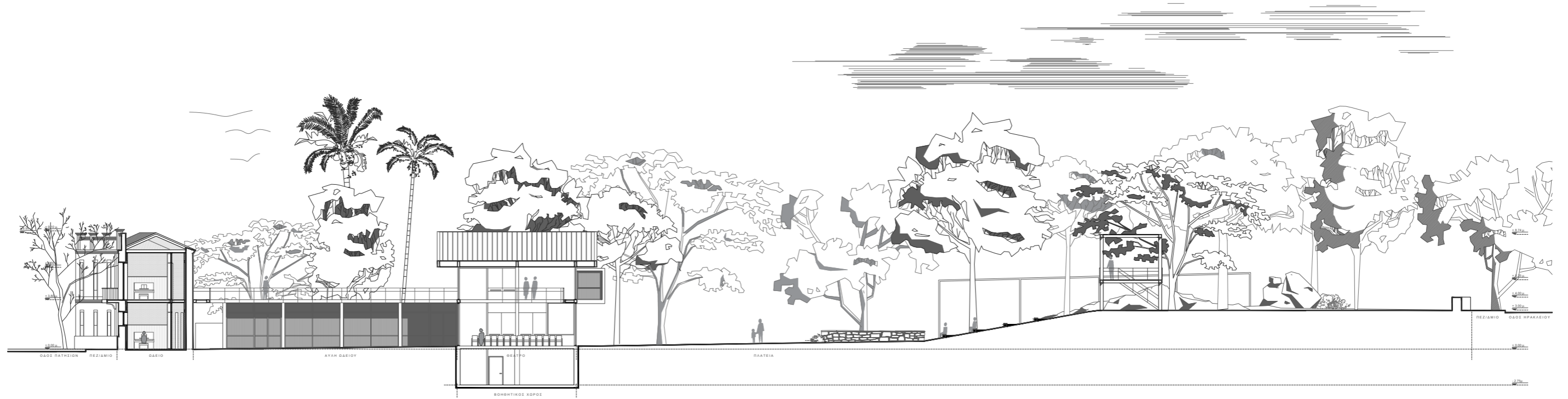
μπορεί να βγάλει τραπεζάκια και από τις δύο μεριές. Για να πάμε από το ωδείο στο θέατρο περνούμε από ένα μικρό foyer και από εκεί στο εσωτερικό του θεάτρου. Από το βασικό κλιμακοστάσιο ανάμεσα στο κυλικείο και το foyer και από τη βοηθητική σκάλα πίσω από τη σκηνή του θεάτρου, μπορεί κανείς να πάει στον όροφο, όπου υπάρχουν δύο αίθουσες πρόβας – studio, οι οποίες μπορούν να νοικιάζονται και ανεξάρτητα από τη λειτουργία του ωδείου. Επιπλέον υπάρχει ένας εξώστης από όπου μπορεί κανείς να παρακολουθεί επίσης τη συναυλία- παράσταση. Έτσι τελικά το θέατρο χωράει 86 θέσεις καθημένων και 20 ακόμη θέσεις όρθιων στο πατάρι. Η τζαμαρία του θεάτρου τόσο από τη μεριά της αυλής όσο και από τη μεριά της υπόλοιπης πλατείας είναι ανοιγόμενη, ώστε να μπορούν ενοποιηθούν αυτοί οι χώροι σε ένα είδος ημιυπαίθριας συναυλίας ή εκδήλωσης.

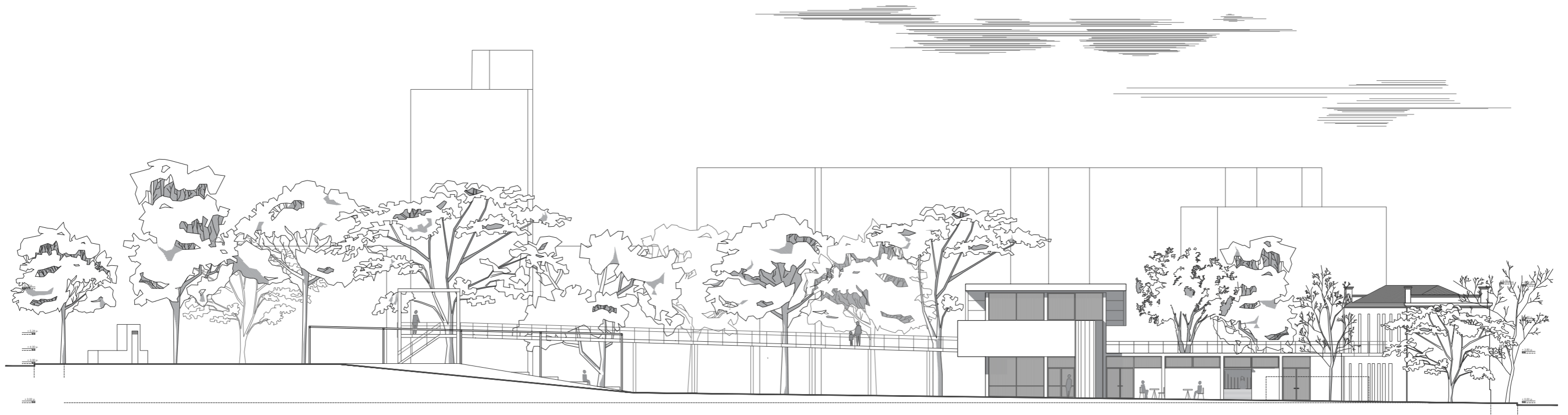

ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:100

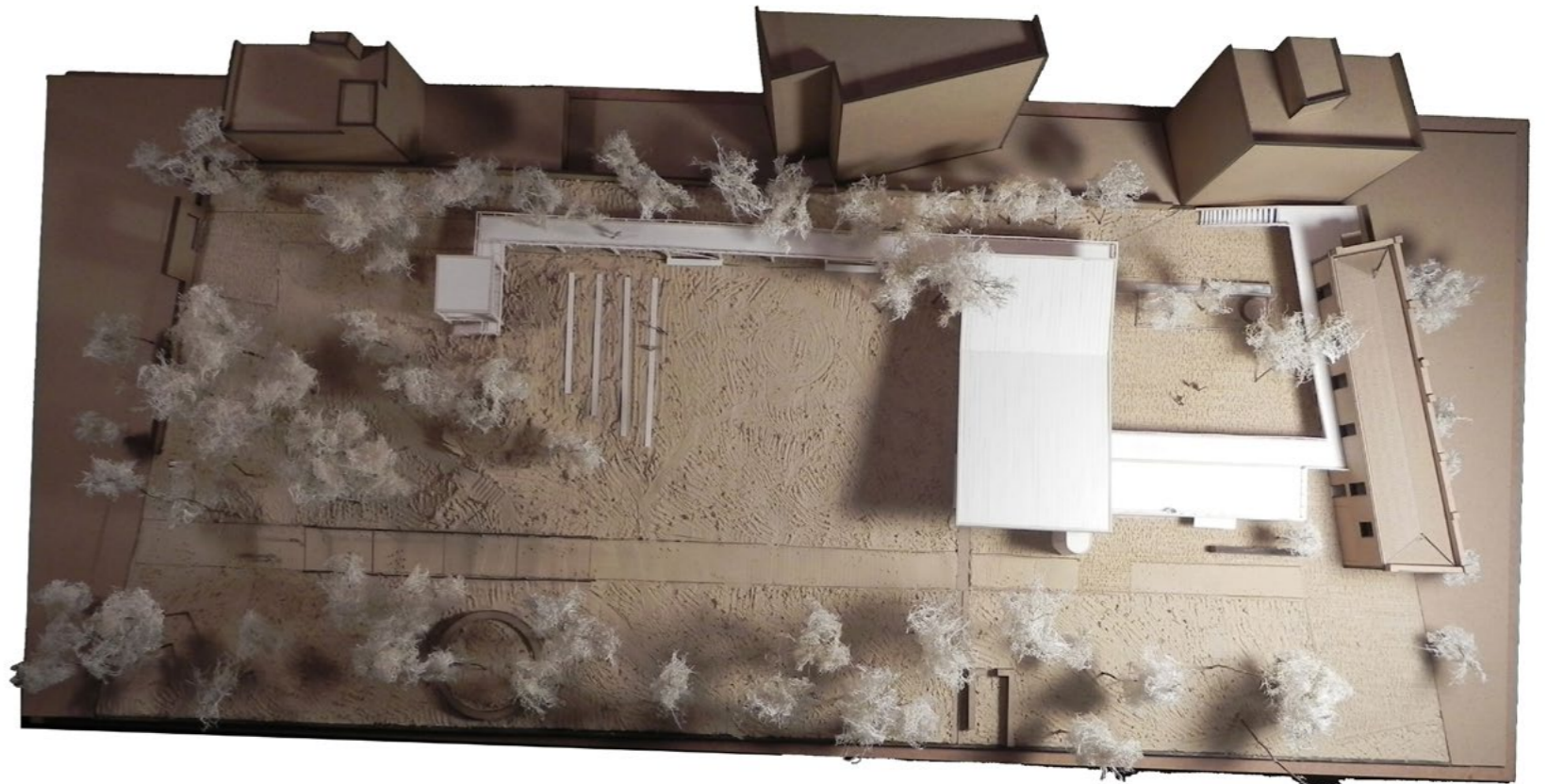
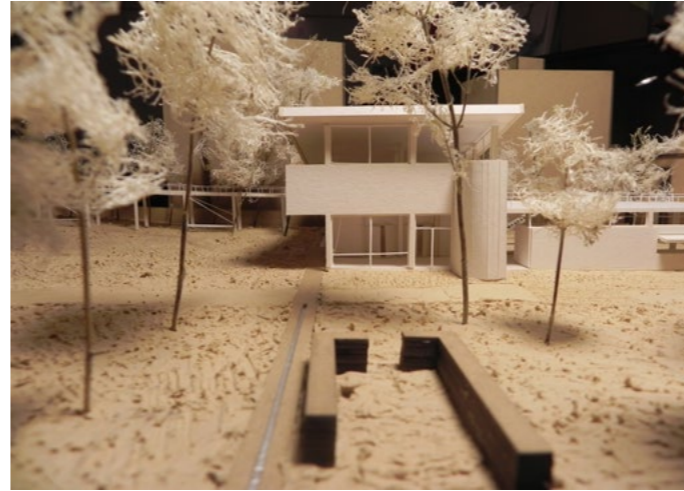
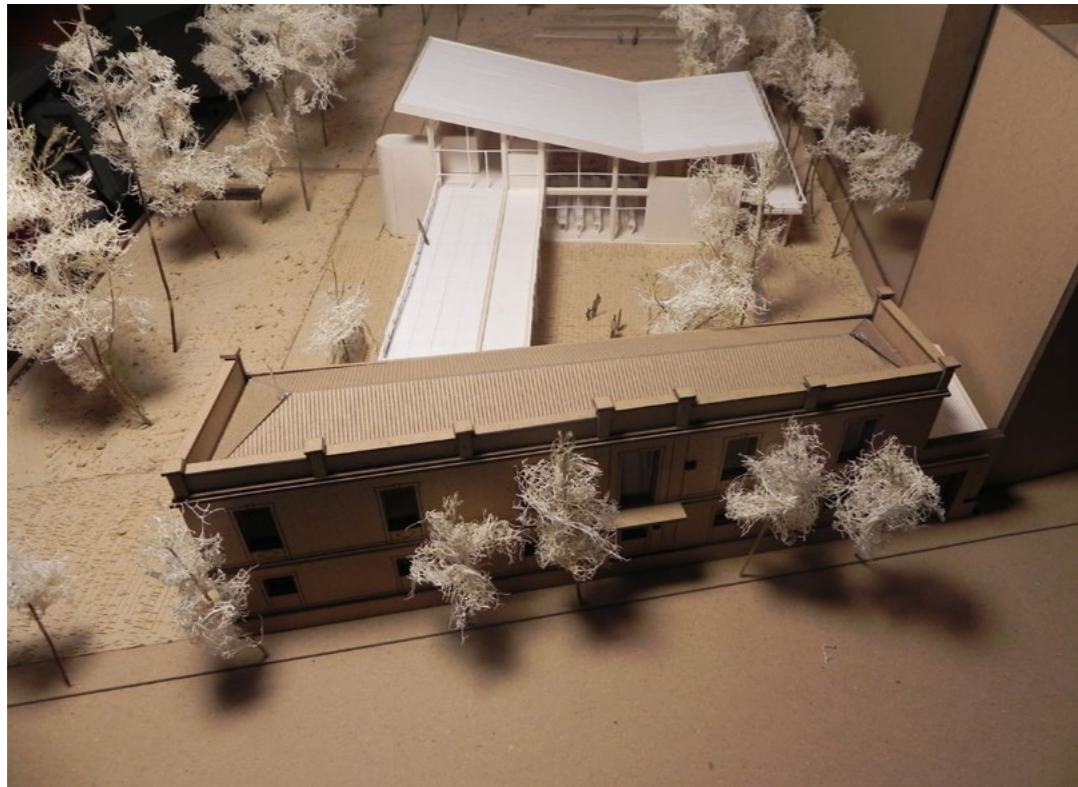

TOMH A - A
ΚΑΙΜΑΚΑ 1 : 100

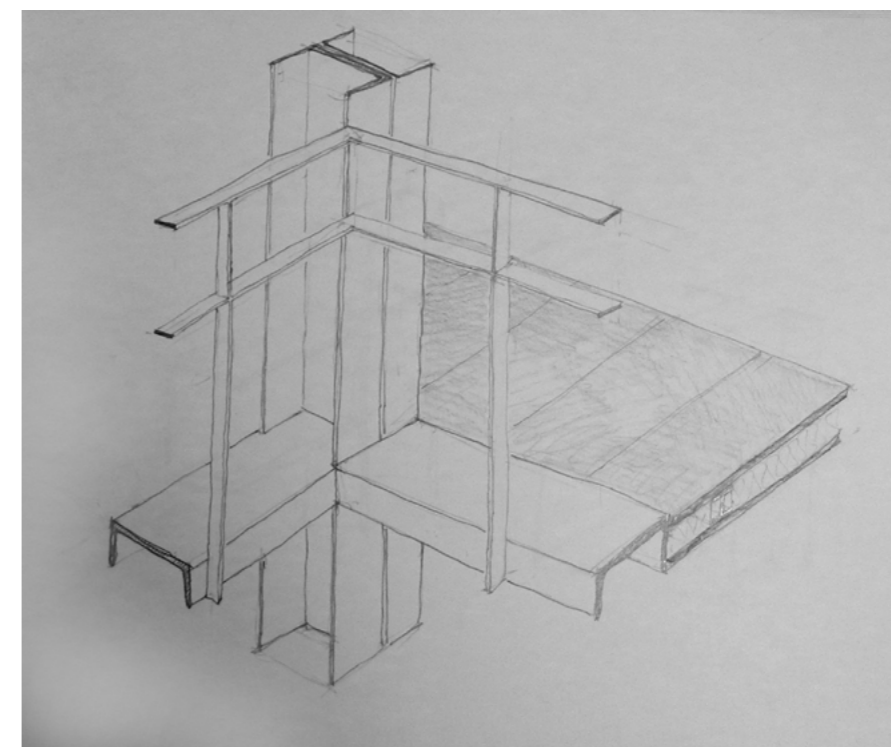
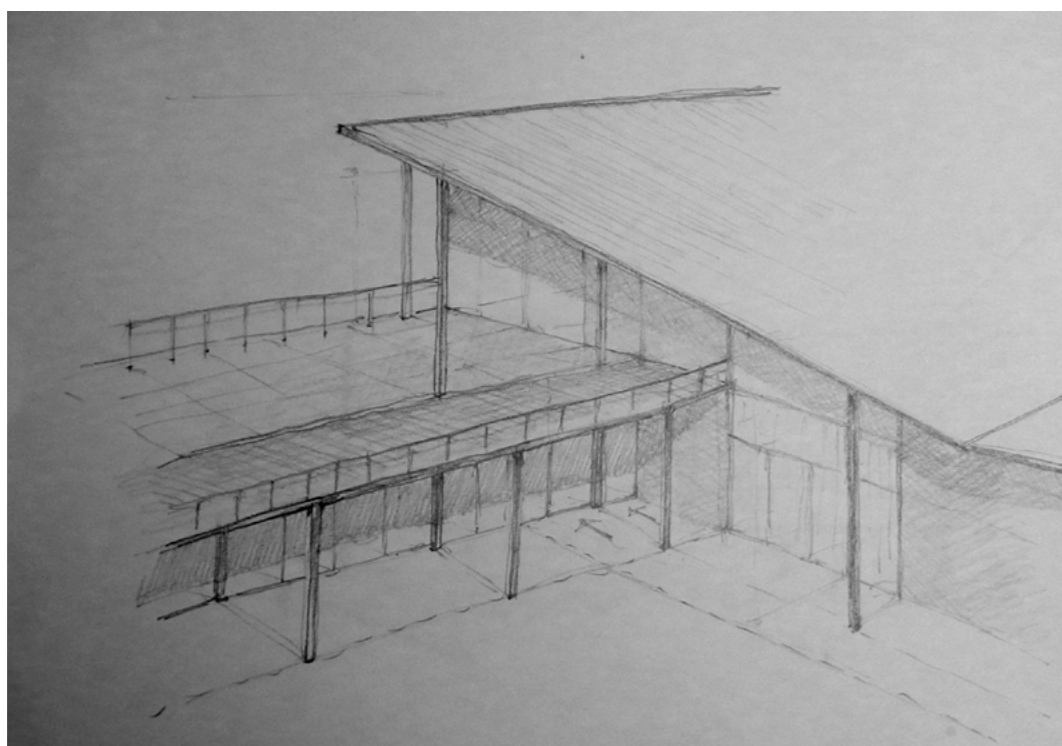
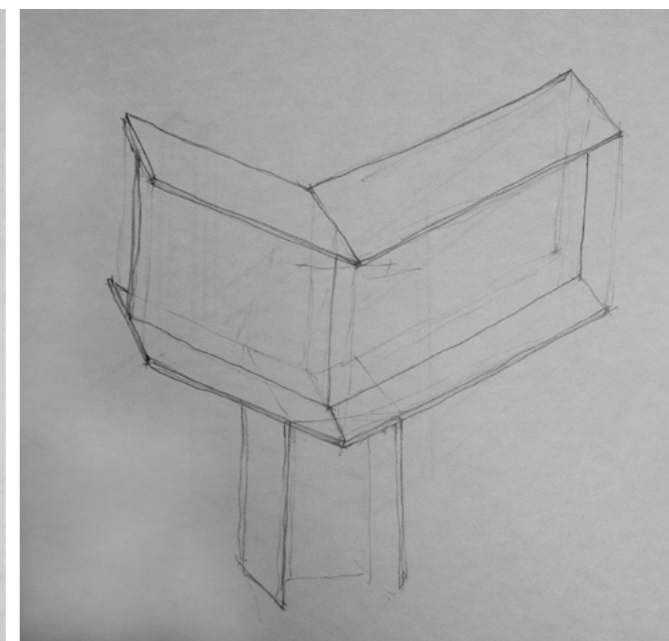
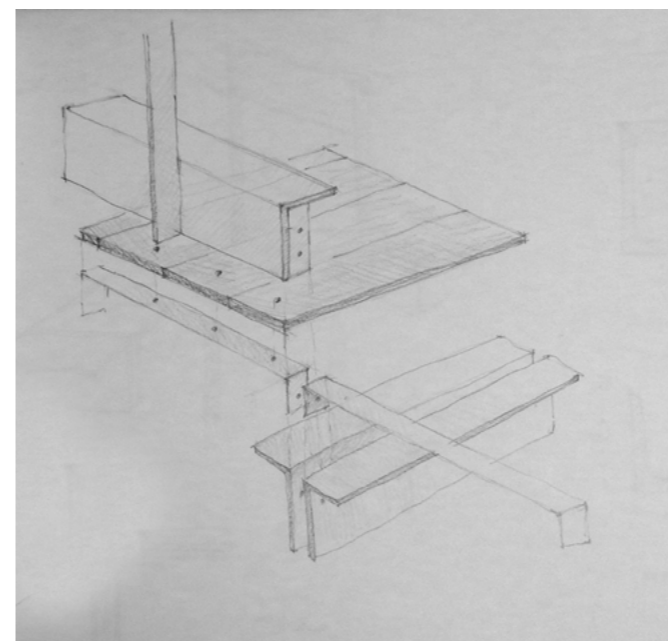
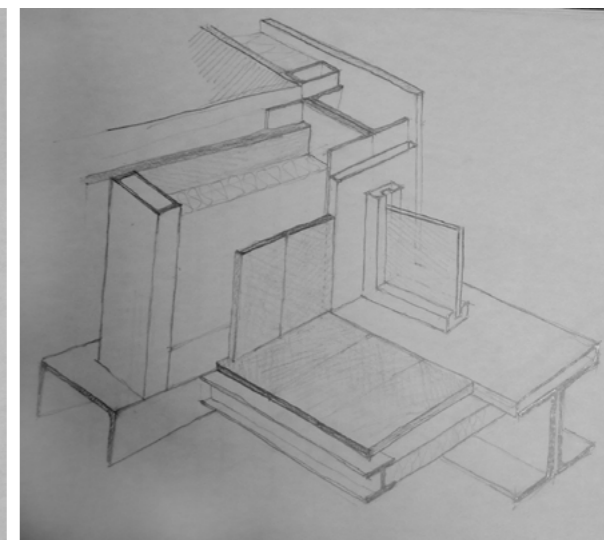
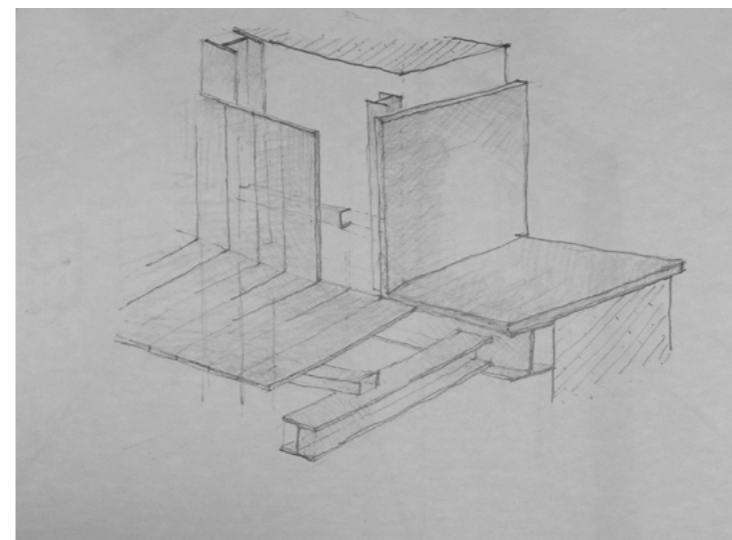
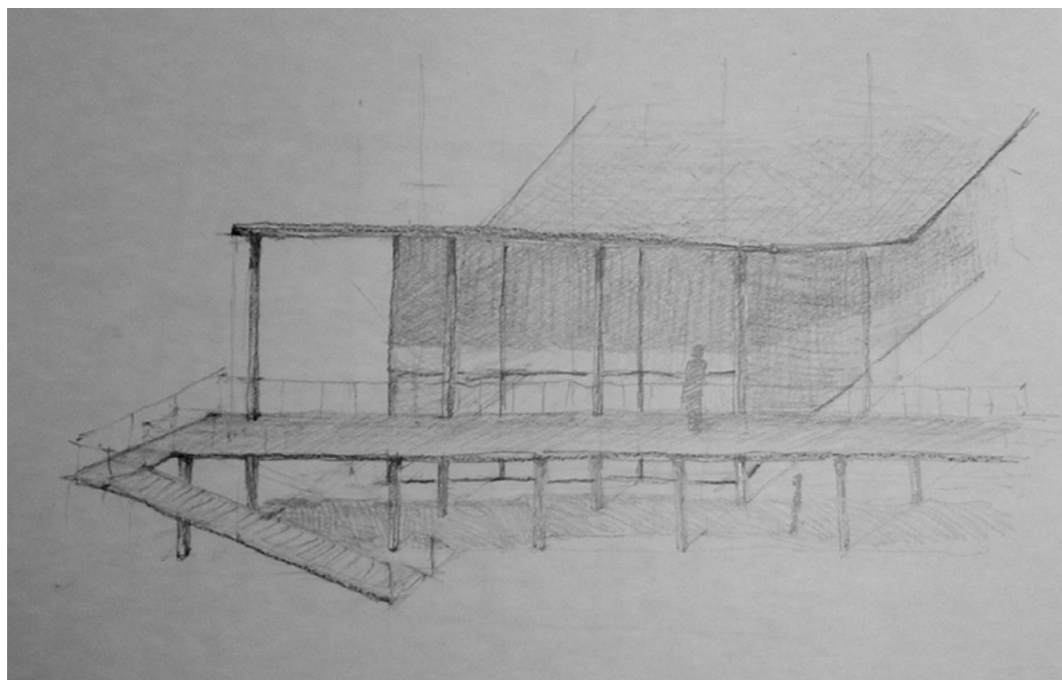

TOMH B - B
ΚΑΙΜΑΚΑ 1 : 100

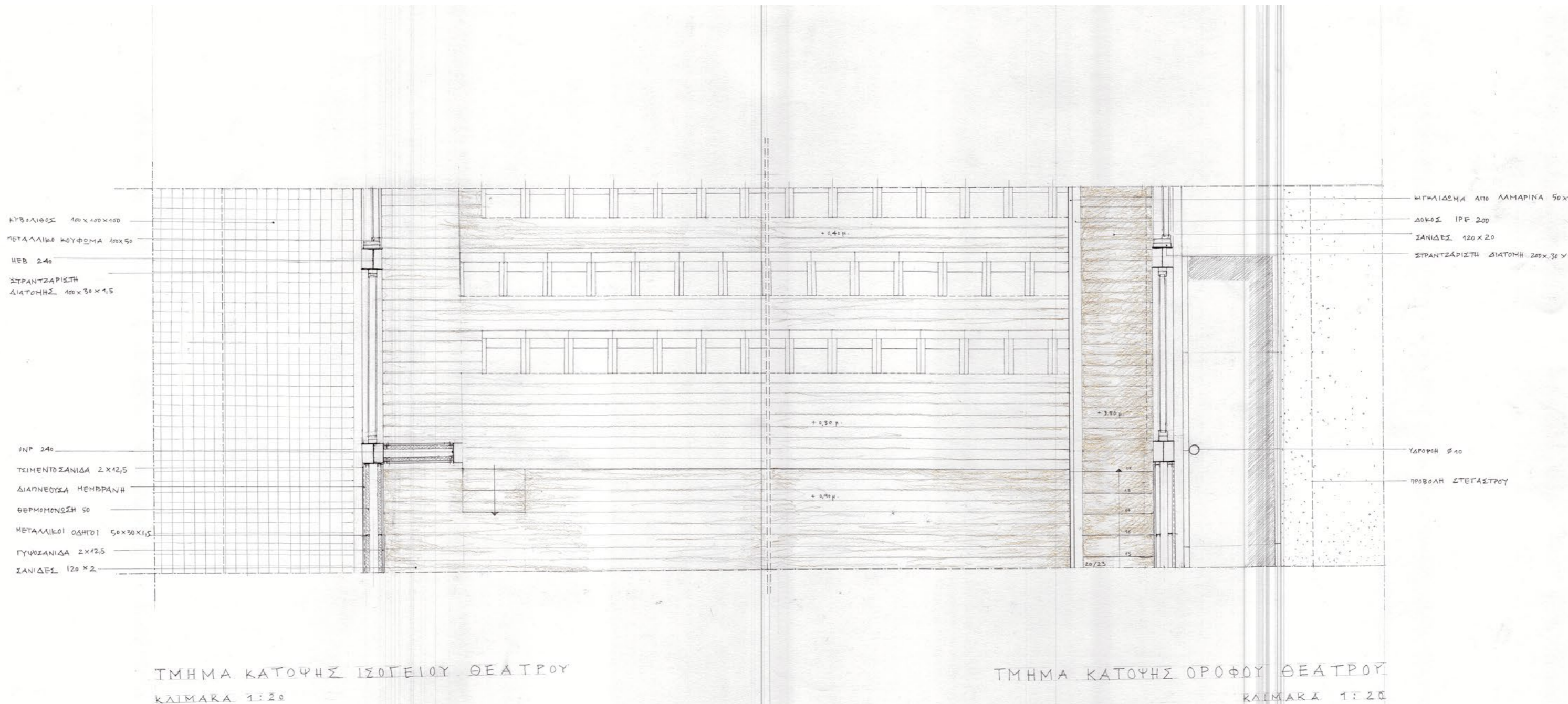

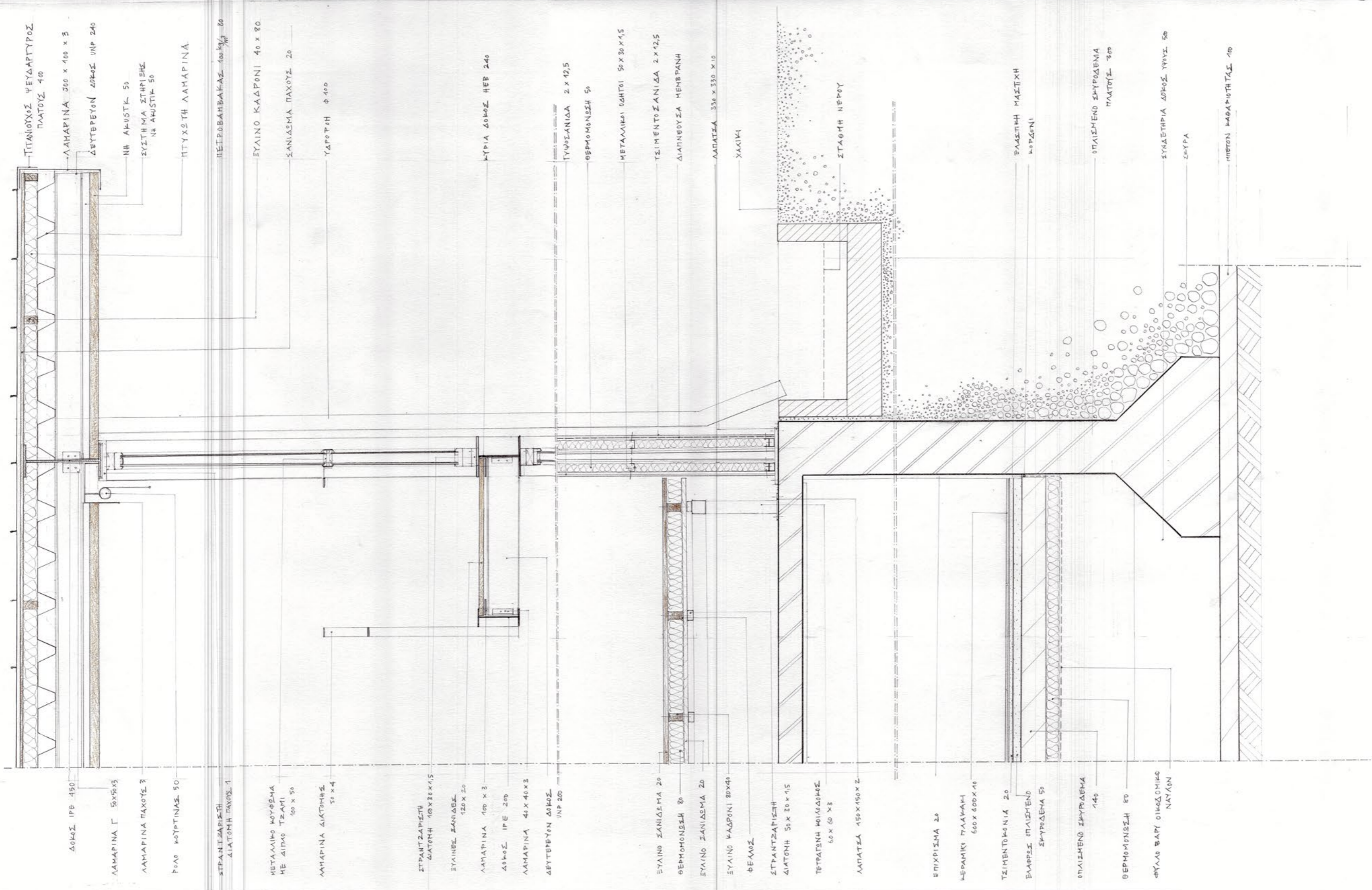
Μακέτα κλίμακας 1:100

Στη συνέχεια εστίασα σε δύο χαρακτηριστικά κομμάτια της πρότασης, με στόχο να μελετηθούν σε μεγαλύτερη λεπτομέρεια. Το ένα περιλαμβάνει ένα κομμάτι του θεάτρου, με τμήμα της σκηνης, της βοηθητικής σκάλας και των θέσεων, στο σημείο της πτύχωσης του στεγαστρου, ενώ το άλλο περιλαμβάνει το εσωτερικό του ωδείου, με την υποδοχή, το πατάρι της, μία αίθουσα διδασκαλίας και ένα τμήμα του μπαλκονιού.

Για το θέατρο επιλέγεται η κατασκευή να είναι εμφανής και οι πληρώσεις να χωρίζονται με μία λεπτή σκοτία από τα μεταλλικά υποστηλώματα και τις δοκούς. Οι πληρώσεις αυτές είναι από γυψοσανίδα εσωτερικά και τσιμεντοανίδα εξωτερικά. Η στέγη του θεάτρου έχει επικάλυψη από φύλλα τιτανιούχου ψευδαργύρου ενώ εσωτερικά με ηχομονωτικά πανέλα NH Acoustic. Για μεγαλύτερη ακαμψία έχει προστεθεί και πτυχωτή λαμαρίνα.

ΤΙΤΑΝΙΟΥΣ ΨΕΥΔΑΓΓΥΡΟΣ
 ΠΛΑΤΥΣ 400
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ 300 x 100 x 3
 ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝ ΔΟΚΟΣ UNP 240
 ΝΗ ΑΚΟΥΣΤΚ 50
 ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
 ΝΗ ΑΚΟΥΣΤΙΚ 50
 ΠΤΥΧΩΣΤΗ ΛΑΜΑΡΙΝΑ

ΠΕΡΙΘΩΡΑΜΕΝΟΣ 100 kg/m² 80
 ΕΥΛΙΝΟ ΚΑΔΡΟΝΙ 40 x 80
 ΞΑΝΙΔΣΜΑ ΠΑΧΟΥΣ 20
 ΥΔΡΟΤΗΡΗ φ 400

ΚΥΡΙΑ ΔΟΚΟΣ ΗΕΒ 240
 ΤΥΡΟΣΑΝΙΔΑ 2 x 42,5
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 50
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΟΔΗΓΟΣ 50 x 30 x 1,5
 ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΑΝΙΔΑ 2 x 12,5
 ΔΙΑΠΝΕΟΥΣΑ ΜΕΜΒΡΑΝΗ

ΛΑΠΑΤΣΑ 338 x 330 x 10
 ΧΑΛΙΚΙ
 ΣΤΑΘΗ ΝΕΡΟΥ

ΕΛΑΣΤΙΚΗ ΜΑΣΤΙΚΗ
 ΚΑΡΔΟΝΙ
 ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΣΠΥΡΩΔΕΜΑ
 ΠΛΑΤΥΣ 300
 ΣΥΝΔΕΤΗΡΙΑ ΔΟΚΟΣ ΥΨΟΥΣ 50
 ΣΥΓΓΡΑ
 ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΒΑΡΟΠΟΤΗΤΑΣ 100

ΔΟΚΟΣ ΙΡΕ 450
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ Γ 50 x 50 x 3
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ ΠΑΧΟΥΣ 3
 ΡΕΛΟ ΚΟΥΡΤΙΝΑΣ 50
 ΣΤΡΑΝΤΖΑΡΙΣΤΗ
 ΔΙΑΤΟΜΗ ΠΑΧΟΥΣ 1

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ ΚΟΥΦΩΜΑ
 ΜΕ ΔΙΠΛΟ ΤΣΑΜΙ
 100 x 50
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ ΔΙΑΤΟΜΗΣ
 50 x 4

ΣΤΡΑΝΤΖΑΡΙΣΤΗ
 ΔΙΑΤΟΜΗ 100 x 80 x 1,5
 ΕΥΛΙΝΟΣ ΞΑΝΙΔΣ
 120 x 20
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ 100 x 3
 ΔΟΚΟΣ ΙΡΕ 200
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ 40 x 40 x 3
 ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝ ΔΟΚΟΣ
 UNP 200

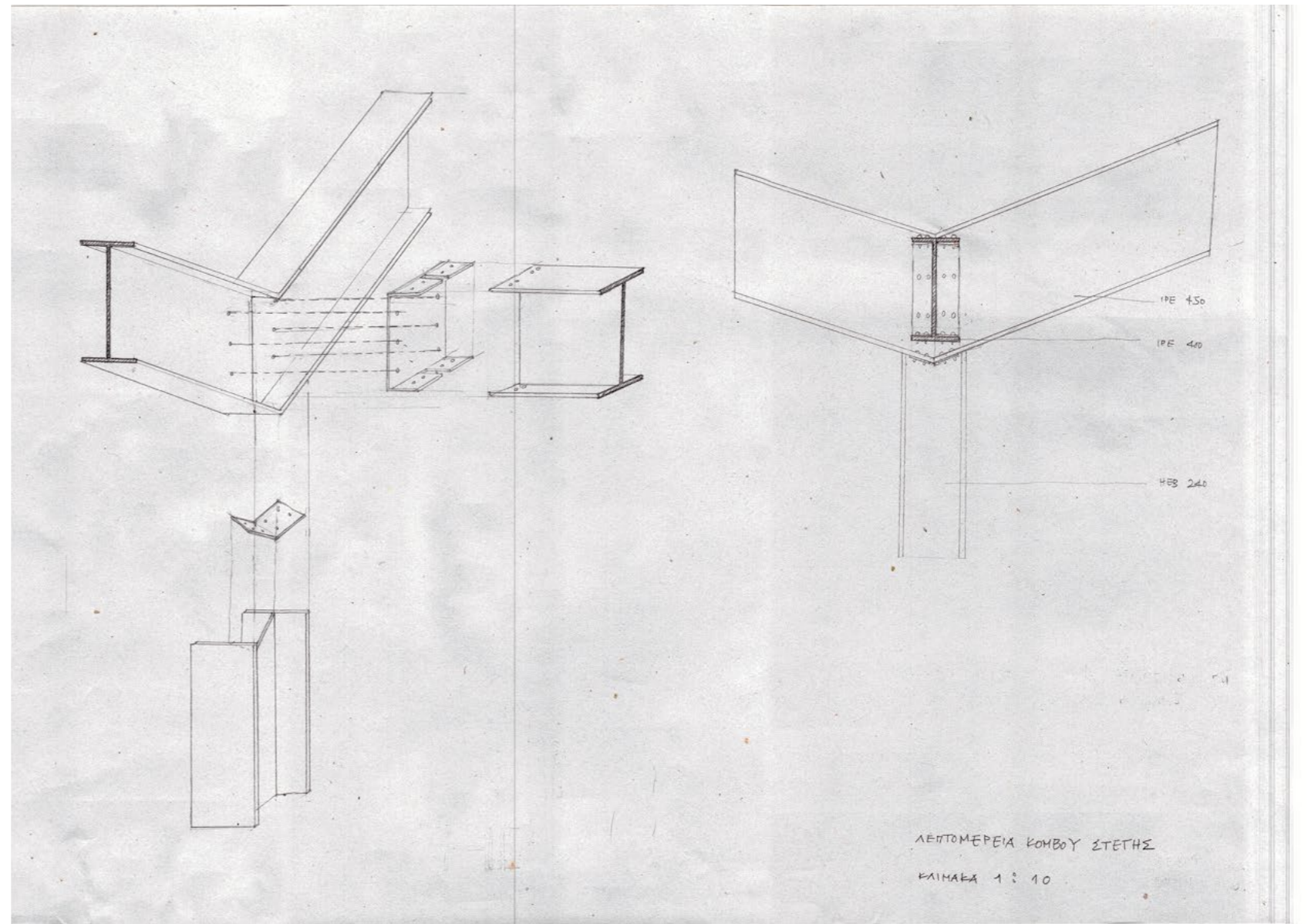
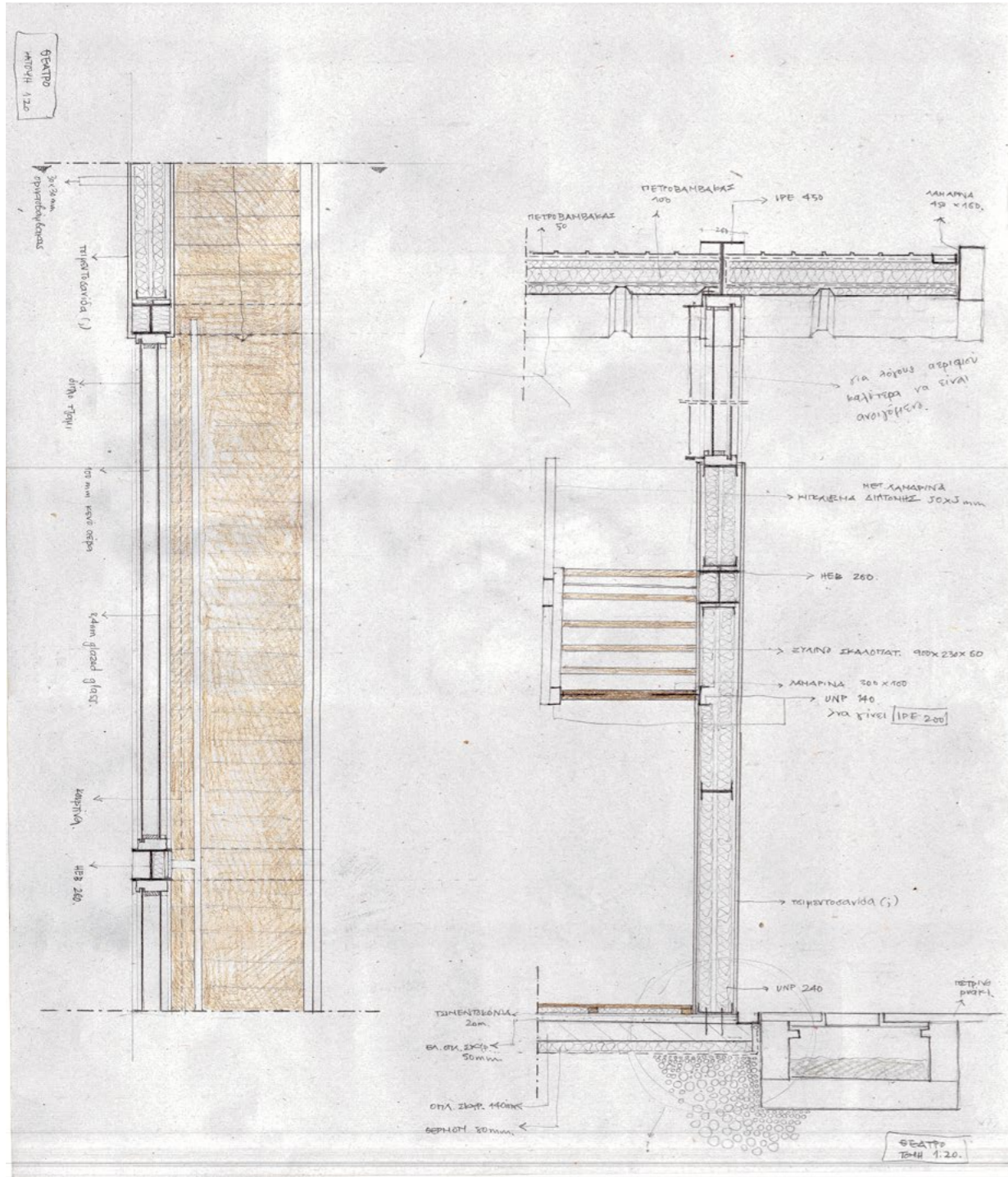
ΕΥΛΙΝΟ ΞΑΝΙΔΣΜΑ 20
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 80
 ΕΥΛΙΝΟ ΞΑΝΙΔΣΜΑ 20
 ΕΥΛΙΝΟ ΚΑΔΡΟΝΙ 80 x 40
 ΘΕΛΩΣ

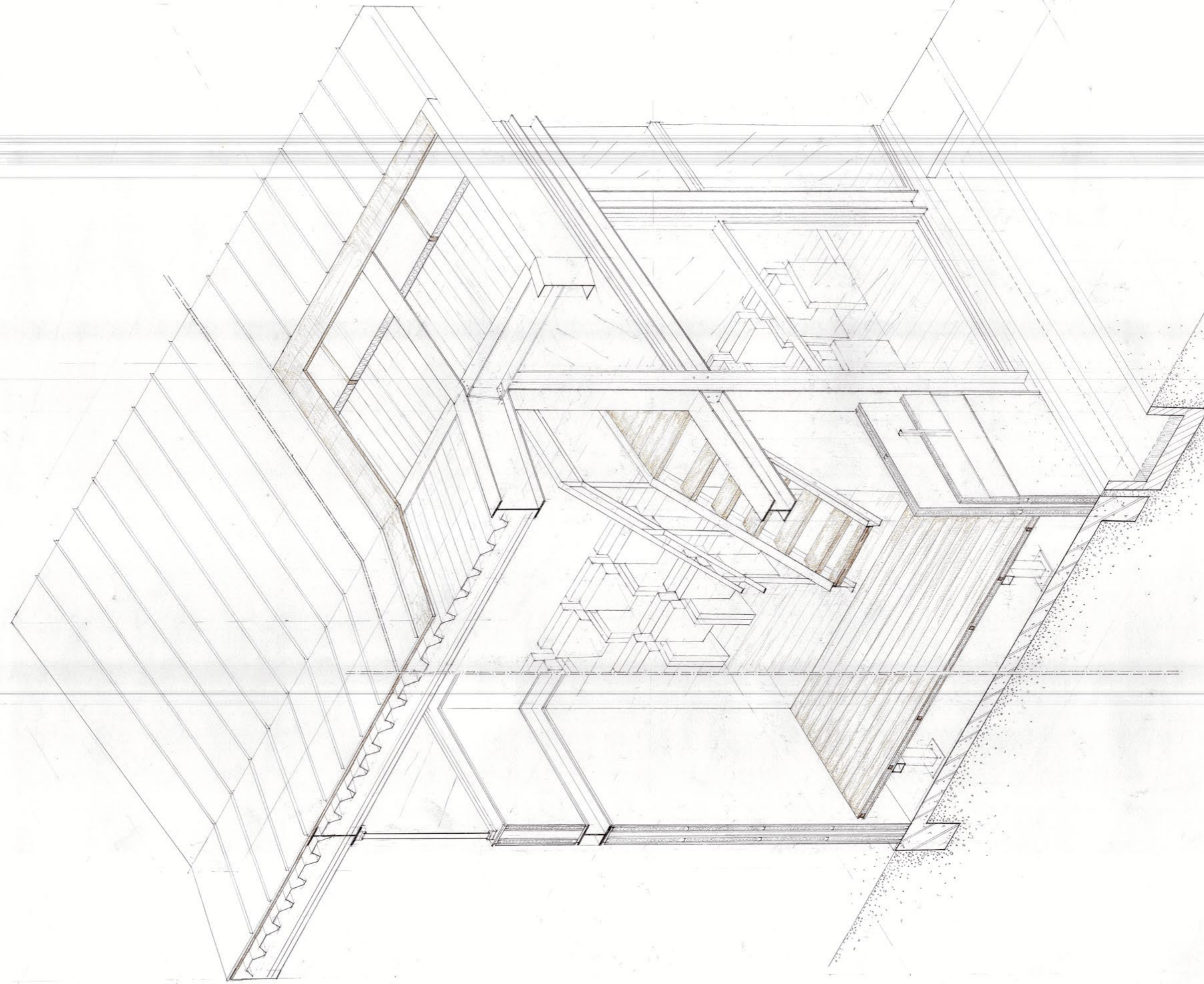
ΣΤΡΑΝΤΖΑΡΙΣΤΗ
 ΔΙΑΤΟΜΗ 50 x 20 x 1,5
 ΤΕΤΡΑΓΩΝΗ ΜΟΛΙΒΔΑΜΕΣ
 50 x 50 x 8
 ΛΑΠΑΤΣΑ 150 x 150 x 2

ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ 20
 ΜΕΡΜΙΚΟ ΠΛΑΚΑΚΙ
 600 x 600 x 10
 ΤΣΙΜΕΝΤΟΚΟΝΙΑ 20
 ΒΛΑΡΟΣ ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ
 ΣΠΥΡΩΔΕΜΑ 50

ΟΠΛΙΣΜΕΝΟ ΣΠΥΡΩΔΕΜΑ
 140
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 80
 ΦΥΛΛΟ ΒΑΡΥ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ
 ΝΑΥΛΟΝ

ΤΟΜΗ ΘΕΑΤΡΟΥ
 Κ.ΛΙΜΑΚΑ 1:10

ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΗ ΤΟΜΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΚΑΙΜΑΚΑ 1 : 20

ΞΥΛΙΝΟ ΞΑΝΙΔΩΜΑ 20x140
 ΞΥΛΙΝΟ ΚΑΔΡΟΝΙ 30x30
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΔΟΚΟΣ UNP 140
 ΜΕΤΑΛ. ΔΟΚΟΣ ΙΡΕ 270
 ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΑ 2x125
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ 50x25
 ΦΕΡΟΥΣΑ ΠΕΤΡΙΝΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ ΠΑΧΟΥΣ 600
 ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 50

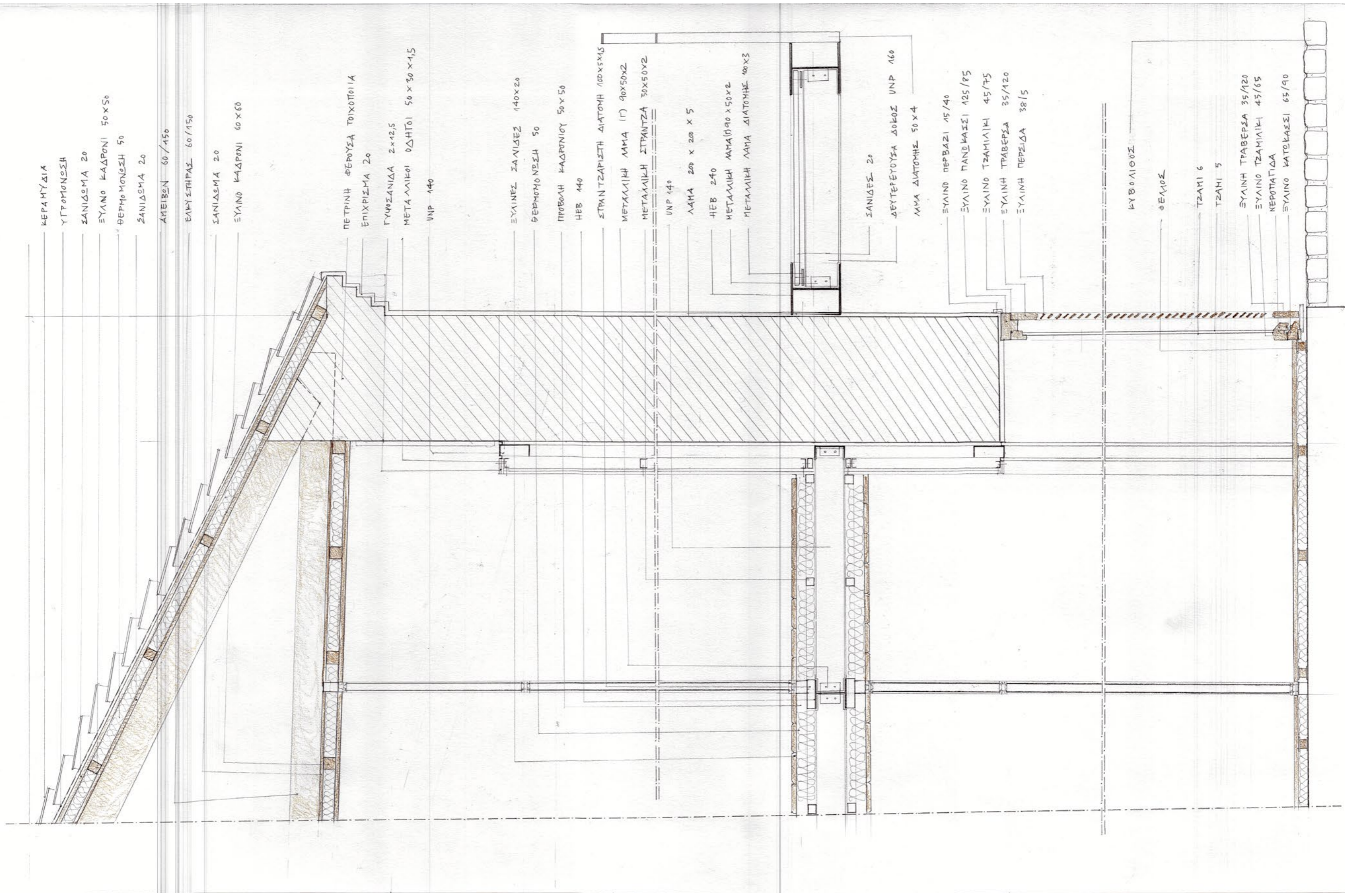
ΞΥΛΙΝΗ ΚΑΣΑ 120/75
 ΞΥΛΙΝΟΣ ΟΡΘΟΣΤΑΤΗΣ 35/65
 ΞΥΛΙΝΟ ΟΡΘΟΣΤΑΤΗΣ 45/75
 ΞΥΛΙΝΟΣ ΟΡΘΟΣΤΑΤΗΣ 35/65
 ΞΥΛΙΝΟΣ ΟΡΘΟΣΤΑΤΗΣ 45/70
 ΞΥΛΙΝΗ ΠΕΡΙΣΤΑΣΗ 220/10

ΚΙΡΚΑΛΙΩΣΗ ΛΑΜΑΡΙΝΑ 30
 ΗΕΒ 240
 ΙΡΝ 200
 ΣΑΝΙΔΩΜΑ 140x20
 ΛΑΜΑΡΙΝΑ 90x3

ΠΟΡΤΑ ΣΥΝΕΠΙΠΕΔΗ ΜΕ
 ΤΩΝ ΤΟΙΧΟ
 (ΤΥΠΟΥ ALUMIL INDOOR SUITE 150)

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΟΨΗΣ ΟΡΟΦΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
 ΚΛΙΜΑΚΑ 1 : 20

Για το εσωτερικό του θεάτρου, επιλέχθηκε μία κατασκευή ή οποία να είναι ανεξάρτητη, να μην αγκιρώνεται δηλαδή στην τοιχοποιία του κτιρίου. Τα κυρία υποστυλώματα και δοκάρια είναι τα UNP 140 και ΗΕΒ 140. το δάπεδο αλλά και η οροφή έχουν ξύλινη επικάλυψη για λόγους ηχομόνωσης, ενώ στις αίθουσες διδασκαλίας συνεχίζεται η ξύλινη επένδυση και σε τμήμα του τείχους για τον ίδιο λόγο. Οι υπόλοιποι τοίχοι επικαλύπτονται με γυψοσανίδα. Η κατασκευή δεν καλύπτει σε όλο το ύψος το κτίριο αλλά σταματά λίγο κάτω από τη στέγη. Η στέγη παραμένει ξύλινη με κεραμίδια και επικαλύπτεται και εκείνη με ξύλινες σανίδες. Λόγω του μικρού πλάτους του κτιρίου επιλέγεται το χώρισμα ανάμεσα στο διάδρομο και τις αίθουσες διδασκαλίας να είναι με τζαμαρία. Στο εξωτερικό του, το στενό μπαλκόνι αγκιρώνεται με τη φέρουσα τοιχοποιία, όπως συνέβαινε και παλιά, ενώ οι διατομές διαφέρουν και είναι ίδιες με τις διατομές όλης της εξωτερικής πρότασης με κύριο υποστήλωμα και δοκό το ΗΕΒ 240.

ΚΕΡΑΜΥΔΙΑ
 ΥΠΟΜΟΝΩΣΗ
 ΣΑΝΙΔΩΜΑ 20
 ΞΥΛΙΝΟ ΚΑΔΡΟΝΙ 50x50
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 50
 ΣΑΝΙΔΩΜΑ 20
 ΑΜΕΙΒΩΝ 60/150
 ΕΛΥΣΤΗΡΑΣ 60/150
 ΣΑΝΙΔΩΜΑ 20
 ΞΥΛΙΝΟ ΚΑΔΡΟΝΙ 60x60

ΠΕΤΡΙΝΗ ΦΕΡΟΥΣΑ ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ
 ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ 20
 ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΑ 2x12,5
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΙ ΘΔΗΤΟΙ 50x30x1,5
 UNP 140

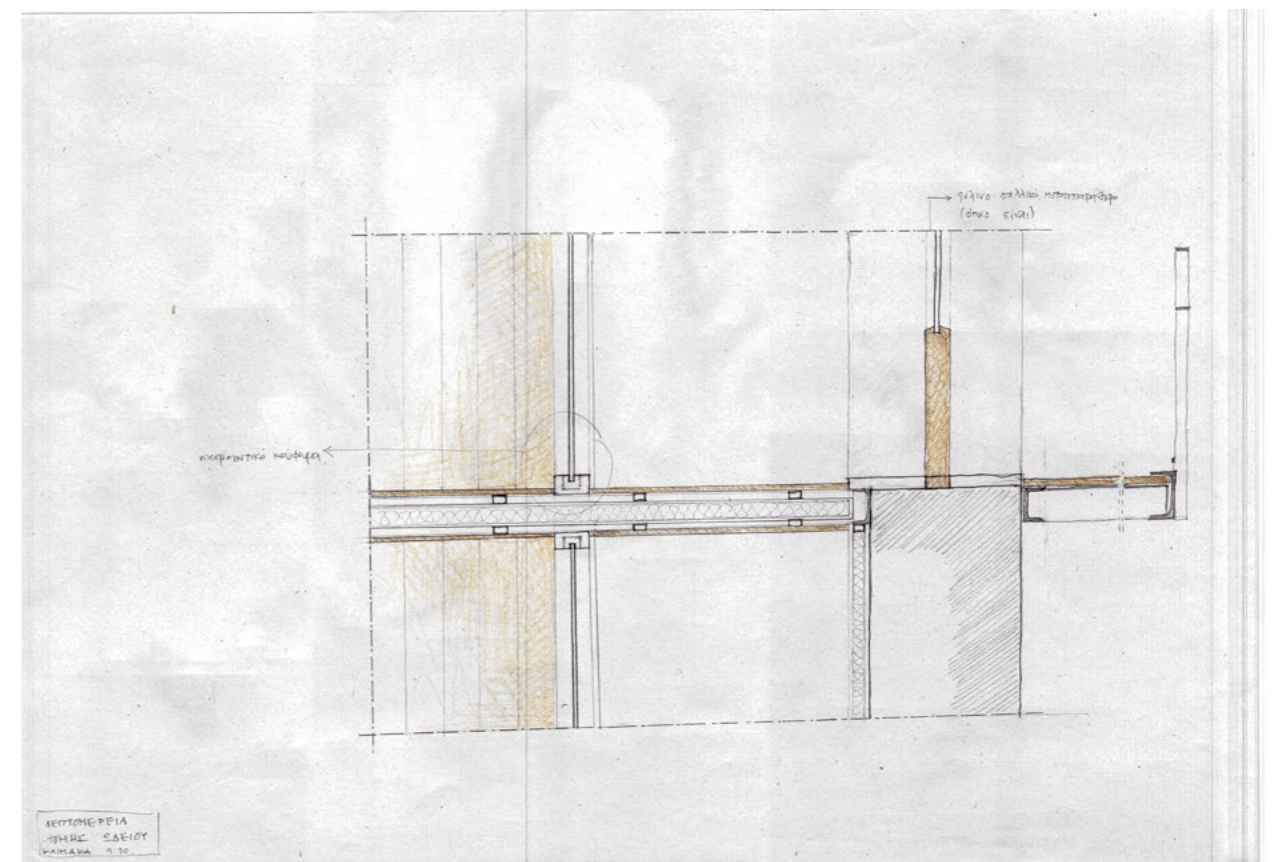
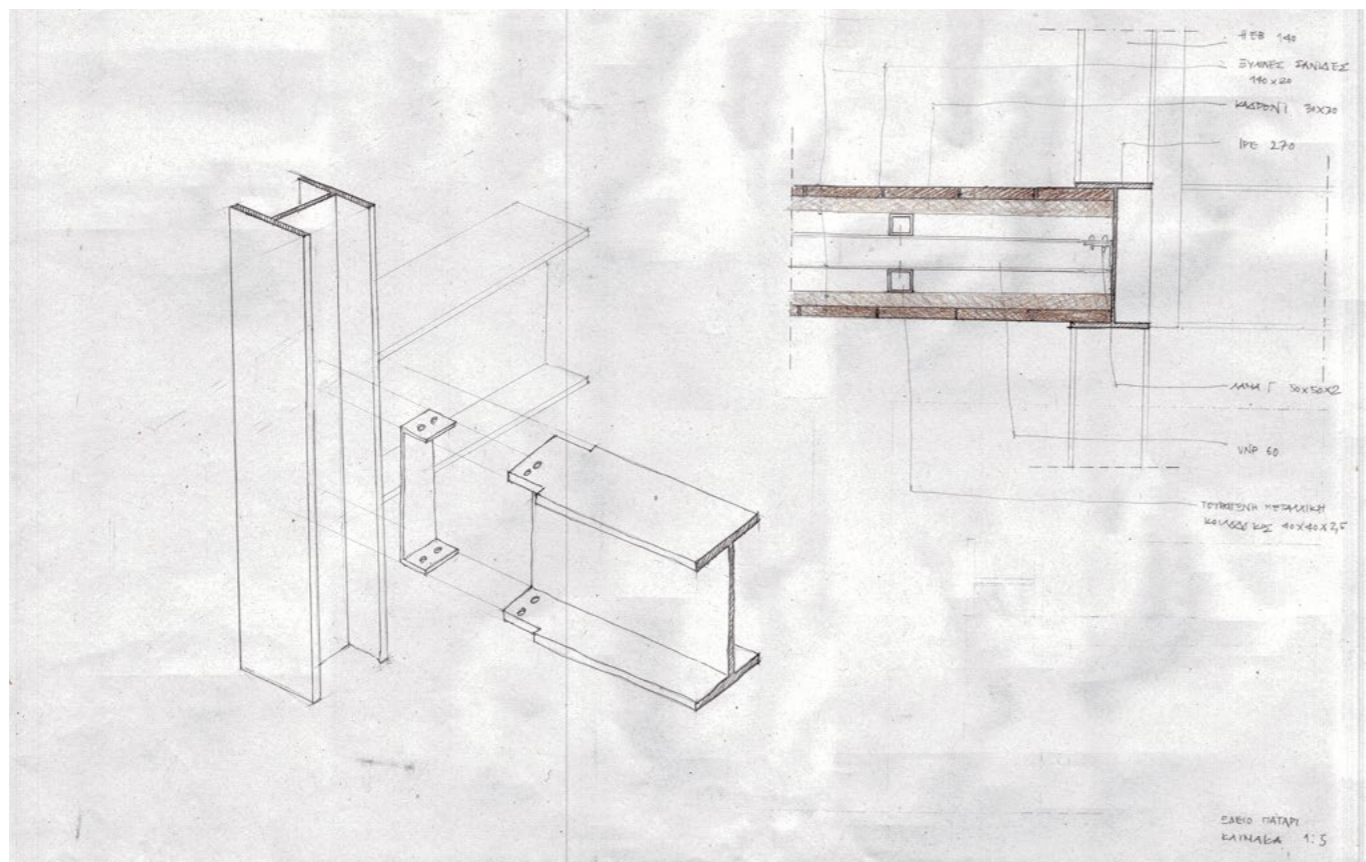
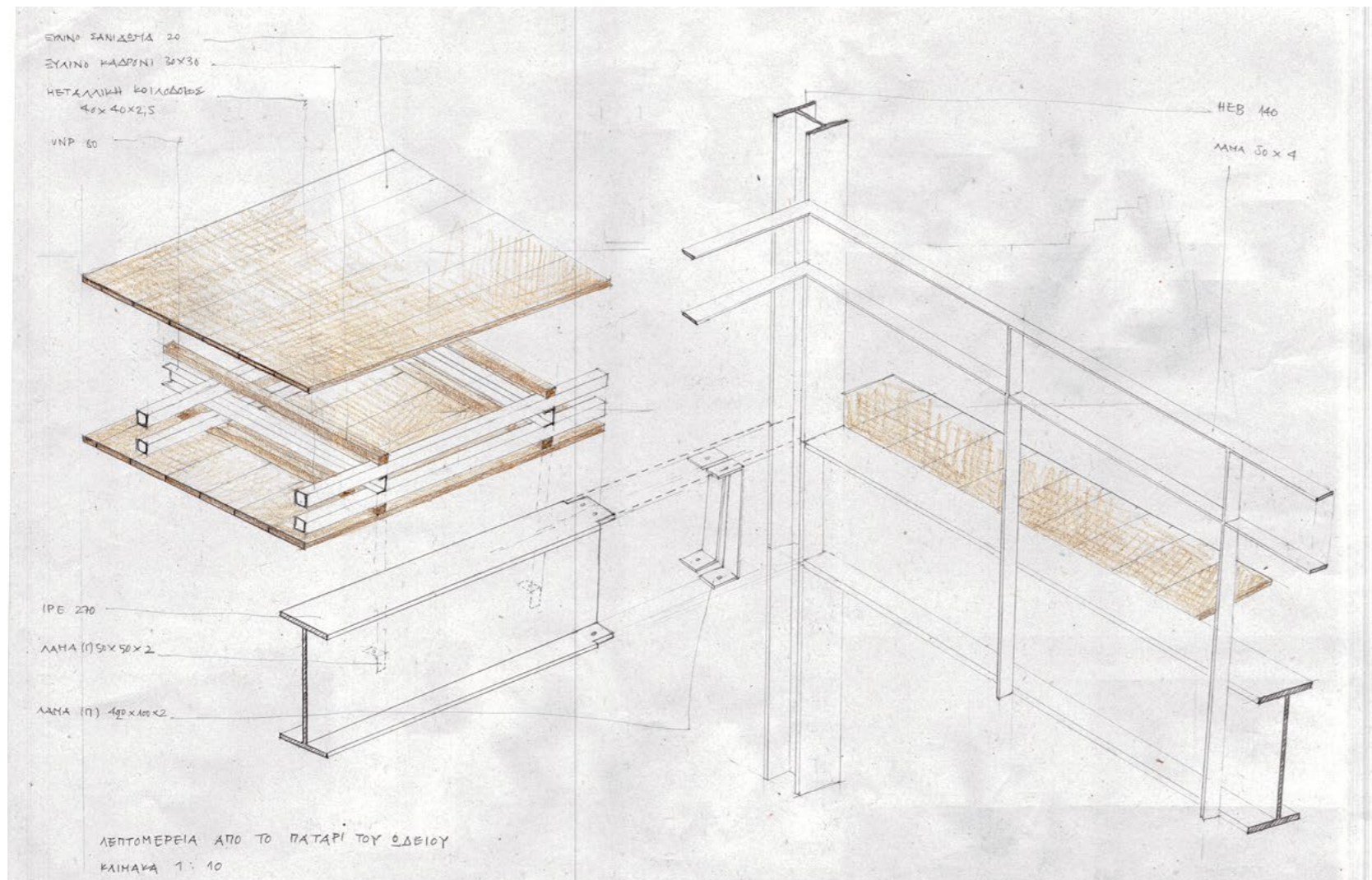
ΞΥΛΙΝΕΣ ΣΑΝΙΔΕΣ 140x20
 ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ 50
 ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΔΡΟΝΙΟΥ 50x50
 ΗΕΒ 140

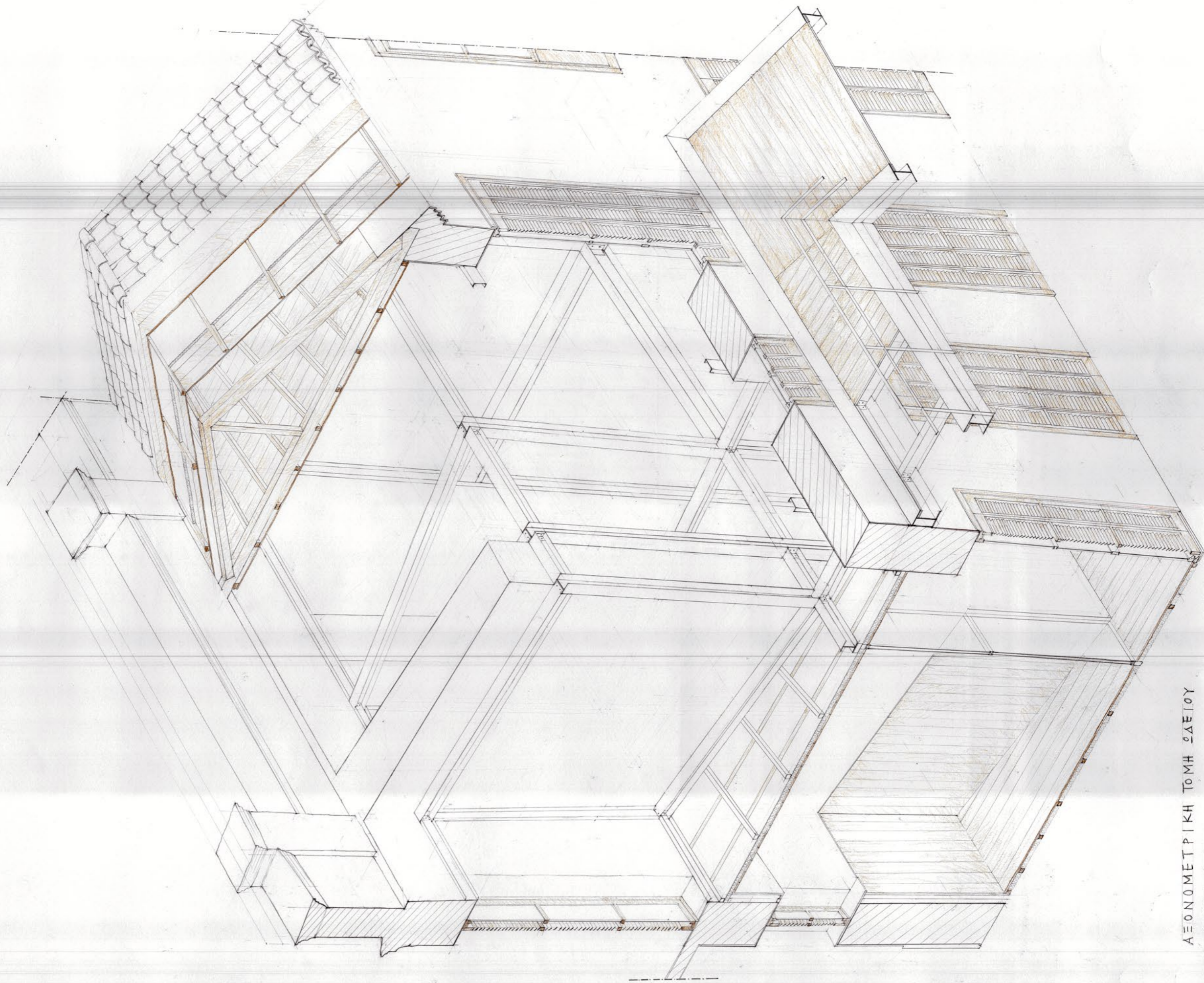
ΣΤΡΑΝΤΖΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΤΟΜΗ 100x5x15
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΛΑΜΑ (Γ) 90x50x2
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΣΤΡΑΝΤΖΑ 50x50x2
 UNP 140
 ΛΑΜΑ 200 x 200 x 5
 ΗΕΒ 240
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΛΑΜΑ (Β) 90 x 50 x 2
 ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΛΑΜΑ ΔΙΑΤΟΜΗΣ 100x3

ΣΑΝΙΔΕΣ 20
 ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΔΟΚΟΣ UNP 160
 ΛΑΜΑ ΔΙΑΤΟΜΗΣ 50x4
 ΞΥΛΙΝΟ ΠΕΡΒΑΖΙ 15/40
 ΞΥΛΙΝΟ ΠΑΝΩΚΑΣΣΙ 125/85
 ΞΥΛΙΝΟ ΤΖΑΜΙΑΚΙ 45/75
 ΞΥΛΙΝΗ ΤΡΑΒΕΣΑ 35/120
 ΞΥΛΙΝΗ ΠΕΡΣΙΔΑ 38/5

ΚΥΒΟΛΙΘΟΣ
 ΘΕΛΙΟΣ
 ΤΖΑΜΙ 6
 ΤΖΑΜΙ 5
 ΞΥΛΙΝΗ ΤΡΑΒΕΣΑ 35/120
 ΞΥΛΙΝΟ ΤΖΑΜΙΑΚΙ 45/65
 ΝΕΡΟΤΑΓΙΔΑ
 ΞΥΛΙΝΟ ΚΑΤΟΚΑΣΣΙ 65/90

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΗ ΤΟΜΗ ΘΑΛΙΟΥ
 ΚΛΙΜΑΚΑ 1:10

ΑΕΙΟΝΟΜΕΤΡΙΚΗ ΤΟΜΗ ΣΔΕΙΟΥ
ΚΑΙΜΑΚΑ 1:20